

Plenaire 51

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

4 juli 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme en de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de uitvoering van de resolutie betreffende het voortbestaan van kampplaatsen voor de jeugdbewegingen	1
ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de financiële situatie van de Vlaamse gemeenten volgens de recente Dexia-studie	4
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Vandenbroucke tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de evolutie van het aantal dodelijke ongevallen op de weg	7
ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de toestand van de beschermde natuur in Vlaanderen	10
ACTUELE VRAAG van de heer Jos Bex tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over een nieuwe milieubeleidsvereenkomst met betrekking tot de vergoeding voor afvalinzameling via gemeentelijke containerparken en tussenkomsten ter zake in de procedure voor de Raad van State	12
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de benoeming van een voorzitter en regeringscommissaris voor de Herculesstichting	14
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de begeleidende Vlaamse maatregelen rond het sociaal akkoord bij Opel Antwerpen	16
ACTUELE VRAAG van mevrouw Laurence Libert tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de zoektocht van de universiteiten naar personeel	20
ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de verspreiding van een creationistisch boek onder Vlaamse scholen	22
ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de stand van zaken met betrekking tot de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur	24
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Van Malderen, Dirk De Cock en Louis Bril, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Jan Peumans betreffende de subsidiëring van kenniscentra voor innovatie – 1196 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3 Bespreking	25

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Bart Martens, mevrouw Joke Schauvliege en de heren Karlos Callens en Jos Bex betreffende de structuur, effectiviteit en financiële verrichtingen van de vzw KINT – 1226 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3 Bespreking	26
AANWIJZING VAN DE GEMEENSCHAPSENATOREN	28
ONTWERP VAN DECREET houdende bevordering van een meer evenwichtige participatie van vrouwen en mannen in advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid – 1190 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	29
ONTWERP VAN DECREET houdende de opheffing van artikel 76 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987 – 1191 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	29
ONTWERP VAN DECREET tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiessector – 1208 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	29
ONTWERP VAN DECREET inzake medisch verantwoorde sportbeoefening – 1217 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5 Hoofdelijke stemming	29
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Patricia Ceysens en Vera Van der Borght, de heren Bart Caron en Tom Dehaene en de dames Helga Stevens en Elke Roex houdende wijziging van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, en houdende wijziging van het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg – 1176 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	30
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Bart Caron, Steven Vanackere, Dany Vandebossche, Herman Schueremans en Mark Demesmaeker houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid – 1225 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	30
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Van Malderen, Dirk De Cock en Louis Bril, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Jan Peumans betreffende de subsidiëring van kenniscentra voor innovatie – 1196 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	30
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Bart Martens, mevrouw Joke Schauvliege en de heren Karlos Callens en Jos Bex betreffende de structuur, effectiviteit en financiële verrichtingen van de vzw KINT – 1226 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3 Aangehouden stemming Hoofdelijke stemming	30 31
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Marnic De Meulemeester, Carl Decaluwe Joris Vandebroucke, Bart Martens, Jan Peumans en Marc van den Abeelen tot besluit van de op 19 juni 2007 door de heer Marnic De Meulemeester in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het vergunningsbeleid van Waterwegen en Zeekanaal NV ten aanzien van woonboten – 1255 (2006-2007) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	31

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Pieter Huybrechts, Jan Penris, Freddy Van Gaever en mevrouw Marleen Van den Eynde tot besluit van de op 19 juni 2007 door de heer Marnic De Meulemeester in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het vergunningsbeleid van Waterwegen en Zeekanaal NV ten aanzien van woonboten

– 1254 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming	33
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	33
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	37
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	37

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Kurt De Loor, Patrick Janssens, Marie-Rose Morel: ambtsverplichtingen.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme en de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de uitvoering van de resolutie betreffende het voortbestaan van kampplaatsen voor de jeugdbewegingen

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Anciaux.

Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze week is de zomervakantie begonnen, het signaal voor tienduizenden kinderen en jongeren om op kamp te vertrekken en daar het jaarlijkse hoogtepunt van de werking van de jeugdbeweging te beleven. CD&V en heel wat jonge en oudere parlementsleden en politici vinden dat belangrijk. Een kamp is een belangrijk moment om samen te komen, elkaar te ontmoeten en zich gewoon te amuseren, los van de klassieke omgeving waarin de jongeren zich normaal bevinden.

Twee jaar geleden hebben we met een aantal parlementsleden vastgesteld dat er problemen zijn betreffende het aanbod van kampplaatsen, niet het minst door de Vlaamse regelgeving betreffende ruimtelijke ordening, toerisme, jeugd en leefmilieu. Daarom hebben we in mei 2006 in het Vlaams Parlement unaniem een resolutie aangenomen, waarin we aan de Vlaamse Regering een heel pakket van maatregelen hebben voorgesteld om te

vermijden dat er in de toekomst een gebrek aan kampplaatsen zou zijn. We willen immers vermijden dat jongeren, jeugdbewegingen, jeugdgroepen in de toekomst niet meer op kamp zouden kunnen gaan.

Het voorstel van resolutie werd een jaar geleden goedgekeurd. De reden waarom ik daar nu op terugkom, is dat we via de pers en via een brief van de minister-president hebben vernomen dat de Vlaamse Regering gedurende de afgelopen dagen een aantal beslissingen heeft genomen naar aanleiding van die resolutie. We zijn daar heel blij om.

Ik heb drie beslissingen waargenomen. Op het gebied van de ruimtelijke ordening is er een regeling getroffen voor twee derde van de zonevreemde kamphuizen. Vooral die die zich in een agrarisch gebied bevinden, zouden via een functiewijzigingsbesluit van vorige vrijdag blijkbaar gemakkelijker geregulariseerd kunnen worden. Daardoor zouden de decreten inzake toerisme en jeugdverblijfcentra er ook op van toepassing zijn. Op die manier zou er weer kunnen worden geïnvesteerd in infrastructuur en zou het ook mogelijk worden subsidies te krijgen. We vinden dat heel positief.

Gisteren was er een gezamenlijke persmededeling van minister Bourgeois en minister Anciaux. Dat is op zich al goed nieuws. Daarin werd gemeld dat er een website – www.kampverblijven.be – is gelanceerd. Die was trouwens ook al in de commissie aangekondigd. Daarin worden 500 – erkende en niet-erkende – jeugdkampplaatsen opgesomd. Op die manier krijgen de jeugdgroepen een overzicht van het aanbod. We zijn heel blij dat dit gebeurd is. We hebben wel nog een aantal bijkomende vragen. Dat komt misschien straks nog aan bod.

Het belangrijkste punt was echter de organisatie van de rondetafelconferentie van gisteren. Daar zijn de vertegenwoordigers van de verschillende beleidsdomeinen – Ruimtelijke Ordening, Leefmilieu, Jeugd, Toerisme, de VVP en de VVSG enerzijds en de jeugdsector anderzijds – samengekomen. Het is immers een ingewikkeld kluwen. Al die verschillende beleidsdomeinen hebben een impact op de uitbaters en organisatoren van de jeugdkampen. Uiteindelijk is het een goede zaak dat die rondetafelconferentie heeft plaatsgevonden. De bedoeling was om de neuzen in dezelfde richting te krijgen, zodat bepaalde knelpunten kunnen worden opgelost.

Mijnheer de minister, welke conclusies en afspraken werden op die conferentie gemaakt? Is er over meer gesproken dan wat ik in de pers heb gelezen? In de resolutie hadden we ook gevraagd dat de gemeenten en provincies zouden worden aangespoord om in het ruimtelijk structuurplan van de eigen gemeente en provincie plaats te maken voor mogelijke jeugdkampen. Is daarover gesproken? Provincies hebben

bijvoorbeeld een belangrijke rol bij de visieontwikkeling in de eigen provincie. De provincie West-Vlaanderen is daar een mooi voorbeeld van. Hetzelfde geldt nu voor Limburg en Vlaams-Brabant.

Een tweede hoop, en vraag: in onze resolutie vroegen wij ook om een overzicht te maken van alle regelgevingen die een impact hebben op het uitbaten van jeugdkampen. Is dat overzicht intussen gemaakt? De bedoeling was om te zien of een vereenvoudiging in de regelgeving mogelijk was. Dat was volgens mij ook een van de ambities van de rondetafel. Is dat gebeurd? Is dat vroeger al gebeurd? Of is dat gepland?

Ten derde: het was natuurlijk ook de bedoeling om eventuele andere acties te stimuleren. Misschien zijn er nog andere mogelijkheden om het jeugdkampenaanbod te verbeteren. Plant u nog andere acties? Ik denk aan de zonevreemde jeugdverblijven in niet-agrarisch gebied. Zo bevinden zich in de provincie West-Vlaanderen twee jeugdkampplaatsen op het water. Het gaat om boten, die zonevreemd aangemeerd liggen.

Hoe is de rondetafel verlopen? Welke concrete afspraken werden er gemaakt? Hoe staat het met de andere voorstellen die we in onze resolutie hebben gedaan?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Voorzitter, collega's, ik ben blij met deze vraag. In de pers werd al uitleg gegeven naar aanleiding van de genomen initiatieven. Op initiatief van minister Van Mechelen heeft de Vlaamse Regering inderdaad vorige vrijdag een belangrijke beslissing genomen die het mogelijk maakt om oplossingen uit te dokteren voor een deel van de zonevreemde jeugdverblijven in landbouwgebied. Ik neem aan dat dit technisch verder wordt bekeken door deskundigen in de commissie. Het is heel belangrijk dat minister Van Mechelen die beslissing heeft voorgesteld. Daardoor wordt het mogelijk om, als ik me niet vergis, 16 tot 19 procent van alle jeugdverblijven te regulariseren en dus legaal te maken. Dat is een belangrijk aspect.

Er is inderdaad deze week een rondetafel geweest. Dat was een van de vragen die het parlement in de resolutie had gesteld. Die rondetafel was in ieder geval in het tweede landelijke jeugdbeleidsplan voorzien. Op die rondetafel werden alle aspecten van jeugd- en kampverblijven samen bekeken. Er zijn sterke engagementen aangegaan. Ik was heel aangenaam verrast door de kordaatheid van de collega's, die allen vertrokken vanuit het belang van jongeren en kinderen, en niet vanuit het belang van de eigen sector.

Zo is het terecht dat er in ons land met betrekking tot ruimtelijke ordening veel strengere regels bestaan dan pakweg dertig of veertig jaar geleden. Maar deze regels verhinderen ten onrechte dat kinderen en jongeren vol-

doende ruimte hebben. Minister Van Mechelen heeft, vanuit de bezorgdheid voor kinderen en jongeren, heel uitdrukkelijk aan zijn administratie de opdracht gegeven om in de toekomst een aantal van die regels aan te pakken.

Hetzelfde geldt voor minister Crevits. Zij stelde dat ze als minister van Leefmilieu vanzelfsprekend uiterst bezorgd is om natuurgebieden en bossen en dergelijke, maar anderzijds is er nu ook uitdrukkelijk de bedoeling dat de natuur en de bossen toch een beetje toegankelijk moeten kunnen zijn voor kinderen en jongeren. Alleen de bomen zonder de kinderen: dat is niet het ideaal of het eeuwige doel. Ook daar bestaat een grote eensgezindheid dat we ons meer moeten inzetten om die natuurgebieden toegankelijk te maken.

Ook minister Bourgeois wil heel uitdrukkelijk vanuit Toerisme een aantal initiatieven nemen om meer te investeren in jeugdverblijven. Hij heeft Toerisme Vlaanderen de opdracht gegeven om niet uitsluitend vanuit het belang van het toerisme maar ook vanuit het belang van kinderen en jongeren verdere initiatieven te nemen.

Alle betrokken ministers, en vanzelfsprekend ook de minister-president, hebben daar heel uitdrukkelijk een engagement opgenomen. Ik ben daar heel tevreden over. Dat engagement behelst meer dan zomaar eventjes de koppen bij elkaar steken. Het engagement werd ook doorgegeven aan alle ambtenaren en diensten.

Wat zullen we nu verder doen? We zullen een inventaris opmaken van alle knelpunten. Een taskforce zal die inventarisatie doen en elk jeugdverblijf oppunten. Waar er geen algemene maatregelen kunnen worden genomen met betrekking tot regularisatie, zullen we dossier per dossier nagaan welke initiatieven er kunnen worden genomen. De maatregel van minister Van Mechelen met betrekking tot landbouwzones zorgt ervoor dat een heel pak jeugdverblijven in de toekomst anders kan worden aangepakt. Dat kan echter niet voor de 16 tot 18 procent in kwetsbare gebieden. Daar moet jeugdverblijf per jeugdverblijf worden nagegaan welke initiatieven kunnen worden genomen. In dat verband is aan de administratie opdracht gegeven om aan betere voorlichting te doen bij gemeenten en provincies. Zij beschikken immers over instrumenten zoals gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die blijkbaar – ik ben daar geen specialist in – veel gemakkelijker en eenvoudiger oplossingen kunnen bieden. Het engagement gaat dus vrij ver, maar de taskforce heeft wel nog wat werk.

Mevrouw Poleyn, u vroeg wat er zal gebeuren met de andere punten uit de resolutie. Het gaat nog veel verder: het gaat over alle punten die in het jeugdbeleidsplan zijn opgenomen met betrekking tot kampen en ruimte voor jongeren. De gemeenten krijgen meer dan ooit middelen om te investeren in jeugdverblijven en

-lokalen. Minister Bourgeois zet vanuit Toerisme meer dan ooit in op jeugdverblijfcentra. Minister Crevits heeft uitdrukkelijke engagementen opgenomen met betrekking tot de toegankelijkheid van bossen en natuurgebieden. Daar wordt extra in geïnvesteerd. Ik heb voor 2008 extra middelen vrijgemaakt voor het CJT dat de coördinatie opzet. We zijn fors bezig om een pak verder te gaan dan wat het parlement had gehoopt en gevraagd, en dat is maar goed ook. Het parlement heeft een aanzet gegeven, maar we moeten nog veel verder gaan.

Mevrouw Poleyn, ik wil nog even iets rechtzetten. We moeten met zijn allen juist communiceren. De site heet www.jeugdverblijven.be. Via een particuliere communicatie is in de pers verschenen dat het om www.kampverblijven.be zou gaan, maar dat klopt niet. We mogen geen verwarring laten ontstaan.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik noteer dat het om www.jeugdverblijven.be gaat. De site is nog niet actief, waardoor ik het niet heb kunnen controleren.

Ik ben blij met uw enthousiasme en dat van de hele Vlaamse Regering om echt werk te maken van de jeugdverblijven in de toekomst en om die die reeds bestaan, te regulariseren. Het parlement had dat punt duidelijk gemaakt en ik ben blij dat er zo goed naar ons wordt geluisterd. Ik blijf ook wel een beetje op mijn honger zitten. Ik zou graag de opsomming zien van de concrete afspraken, maar ik ga ervan uit dat we die nog zullen krijgen.

Ik heb nog een bedenking over de ruimtelijke ordening en de zonevreemde jeugdverblijven. Ik pleit ervoor om de zonevreemde jeugdverblijven zoveel mogelijk via een algemene maatregel te regelen zodat lokale besturen dit probleem zo weinig mogelijk via een RUP moeten regelen.

In theorie is het eenvoudig omdat de gemeente, die ontvoegd is dat zelf kan regelen, maar uiteindelijk vergt het een hele procedure, die soms omslachtig is. Niet elk gemeentebestuur is ervan overtuigd en bereid om dat voor de jeugd te regelen. Het is een goede zaak om dat punt verder aan te pakken.

Wat de website betreft: die valt ook onder uw bevoegdheidsdomein, namelijk het jeugdbeleid. Een aantal jaren geleden al was het engagement aangegaan – en dat staat ook in het strategisch actieplan van minister Bourgeois over jeugdverblijfinfrastructuur – dat niet alleen de opijsting zou worden gemaakt van de Vlaamse jeugdverblijven, maar ook van de verblijven in Wallonië.

Minister Bert Anciaux: Neen, zeg maar verblijven in het buitenland, tenminste op het vlak van deze bevoegdheden.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voor u is dat het buitenland. Heel wat jeugdkampen, zeker voor de kinderen ouder dan twaalf, vinden plaats buiten Vlaanderen. Ik hoop dat er gevolg wordt gegeven aan het engagement dat toen werd aangegaan en dat er de nodige middelen worden voor ingezet.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Ik sluit mij graag aan bij collega Poleyn, mede namens collega Sintobin die meer dan ikzelf het toerisme opvolgt. We hebben in het verleden altijd resoluties die deze bekommernissen tot thema hadden, ondersteund. De resoluties zijn altijd, zoals u al zei, unaniem goedgekeurd.

Ik heb nog drie aanvullende vragen. Is er overleg met Wallonië over de kampplaatsen? Heel wat kampplaatsen zijn er gelegen. Ook onze voormalige minister-president Letermé heeft ze bezocht. Hoe liggen de verhoudingen tussen Vlaanderen en Wallonië op dit ogenblik? Zijn er vorderingen gemaakt? Werden er afspraken over verdere samenwerking gemaakt? Komen die dan ook op een of andere manier op die website terecht?

Het tweede punt gaat over het kwaliteitslabel. Men heeft het altijd over de erkende en de niet-erkende kampplaatsen. Bestaat er geen mogelijkheid om, zoals voor kampeerterreinen, een kwaliteitslabel voor faciliteiten toe te kennen?

En dan nog een vraag ingefluisterd door collega Sintobin: hoe past de regelgeving over de uitbating in de decreten logiesgeving? Is er daarvoor een aparte regelgeving of wordt dat geïntegreerd in het geheel?

Minister Bert Anciaux: Wat het kwaliteitslabel aangaat, bestaat er vanzelfsprekend al een vorm van kwaliteitsbeoordeling. Toerisme Vlaanderen erkent alleen de erkende kampplaatsen. Bovendien bestaat er een A-, B-, C-categorie en zo meer. Via de website die we nu hebben gelanceerd, wordt niet alleen een beoordeling vanuit Toerisme Vlaanderen gegeven, maar wordt aan de gebruikers ook de mogelijkheid geboden om een beoordeling van de verschillende jeugdverblijfcentra te geven.

Persoonlijk wil ik nog een warm pleidooi houden voor de niet-erkende jeugdverblijfcentra. Er kan evenveel plezier worden beleefd op een gewoon stuk weide zonder enige infrastructuur. Los daarvan zijn er kwaliteitseisen gesteld voor de erkende verblijfscentra en daarvoor is er een kwaliteitslabel. Beide zijn voor mij belangrijk.

Wat de informatie over de rondetafelconferentie betreft, heb ik geen enkel probleem om de verslagen van de taskforce ter beschikking te stellen. Ik zal ze via de commissie overmaken telkens er concrete stappen worden gezet.

Wat het buitenland aangaat, wordt op onze website www.jeugdverblijven.be een link gemaakt naar de twee vorige websites, die nog beheerd worden door het Steunpunt Jeugd en specifiek over het buitenland gaan of over Wallonië en het buitenland. Er wordt een opsomming van een tweehonderdtal kampplaatsen in Wallonië gegeven. Er is ook een link te vinden naar een inventaris van de plaatsen die beschikbaar zijn in het buitenland. De lijst is echter niet volledig. Ik heb me geëngageerd om overleg te plegen met de Franse en de Duitstalige Gemeenschap om na te gaan of we niet meer informatie kunnen verstrekken over de verschillende jeugdlokalen of kampplaatsen in Wallonië. Ik ben zelf deze zomer tien dagen op kamp met onze jeugdbeweging en zal ter plaatse nagaan hoe de informatie kan worden opgevraagd.

Ik denk niet dat Wallonië op dit ogenblik een complete gids heeft. Maar ik denk wel dat er particuliere initiatieven zijn die we misschien kunnen bundelen. Dan kunnen we de informatie op onze website zetten, weliswaar niet zo uitgewerkt als voor Vlaanderen. Er zal ook geen reserveringssysteem aan verbonden zijn. Het zal in ieder geval een inventaris zijn van wat aanvaardbare kampplaatsen zijn in Wallonië. Het is zo dat Limburg en Wallonië veruit de meest geliefde plekken zijn om op kamp te gaan, wat vanzelfsprekend begrijpelijk is.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik wil de minister danken voor zijn uitgebreide toelichting. Ik zou ook graag hebben dat u Noord-Frankrijk en Zuid-Nederland mee in de lijst opneemt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de financiële situatie van de Vlaamse gemeenten volgens de recente Dexia-studie

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, wij zijn gevat door de jaarlijkse studie van Dexia over de financiële situatie van de gemeenten. Sommigen zullen weer zeggen dat het typisch is dat een burgemeester dan een vraag komt stellen.

Ik denk dat we de cijfers – het zijn gemiddelden – in hun algemeenheid moeten bekijken. Daarmee wil ik zeggen dat in mijn gemeente alles goed gaat op financieel vlak. Maar ik wil de problematiek ruimer bekijken omdat er een knipperlicht aangaat.

We zijn er allemaal van overtuigd dat de gemeente een belangrijke actor is, dat het een overheid is die dicht bij

de burger staat en dat het een overheid is die serieus investeert. In de Dexia-studie lees ik dat het totaalvermogen van onze gemeenten 53,4 miljard euro is. Dat is iets meer dan wat de rijkste man aan privévermogen heeft, heb ik vanmorgen vernomen. Het is in ieder geval een groot vermogen, waarmee heel veel gedaan wordt ten bate van de gemeenschap en de mensen, zodat de levenskwaliteit in Vlaanderen goed is.

Als we de cijfers bekijken, stellen we vast dat de inkomsten weliswaar stijgen maar niet de tred volgen van de uitgaven. Ik wil nogmaals benadrukken dat het om gemiddelden gaat. Maar wat opvalt, is de procentuele achteruitgang van de eigen ontvangsten. U zult zeggen dat de middelen van het Gemeentefonds de laatste jaren gevoelig gestegen zijn, maar toch stellen we vast dat de inkomsten niet serieus stijgen terwijl de uitgaven wel groeien.

Het gaat over ramingen over de begroting 2007. Zij die vertrouwd zijn met gemeentebegrotingen, weten dat de jaarrekening achteraf vaak bijstuurt. Daarom denk ik dat we de cijfers ook een beetje moeten relativiseren. Maar als we een vergelijking maken met de voorbije zes jaar zien we een kentering.

Ik wil ook benadrukken dat ik me focus op de cijfers van de Vlaamse gemeenten. Sinds Vlaanderen, zoals de andere gemeenschappen, bevoegd is voor zijn eigen gemeenten, is er een verschil in verantwoordelijkheden en zijn de gemeenten moeilijk vergelijkbaar omdat er andere verwachtingen zijn.

Maar ik stel vast dat er ook nieuwe uitdagingen aankomen zoals de vergrijzing, wat maakt dat ook de personeelskost in een gemeente stijgt. Er zijn ook nog veel mensen die in een gesco-statuut werken en die, als ze op pensioen gaan, een kleiner pensioen hebben dan hun vastbenoemde collega's. Dat is een sociale ongelijkheid waar een antwoord op moet worden gegeven. In het Vlaams regeerakkoord was er sprake van een fiscaal pact, dat moeten we ook meenemen.

Deelt u de analyse van Dexia? Kloppen de cijfers dat twee derde van onze gemeenten, wat het eigen dienstjaar betreft, met een negatief saldo werkt?

Waar ligt volgens u de verantwoordelijkheid vooral? Is het ten dele een verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid of niet? Indien nee, waar denkt u dan dat de problemen liggen? Door de belastingvermindering, wat naar aanleiding van de federale verkiezingen uitvoering aan bod is gekomen, zijn natuurlijk ook de opcentiemen verminderd. Misschien is dat ook een verklaring.

Mijnheer de minister, op welke manier denkt u, als hoeder van de gemeenten, nog initiatieven te kunnen nemen, opdat onze gemeenten op een correcte en ade-

quate manier hun beleid kunnen blijven voeren, ten bate van die zes miljoen Vlamingen waar ook wij verantwoordelijkheid voor dragen?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, collega's, het is een interessante studie. Ik heb ook de neerslag ervan gelezen in de weekendkranten. Ik heb de auteurs bij mij uitgenodigd en ik zou ook de collega's van de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden willen adviseren om de auteurs eens in onze uitstekende commissie uit te nodigen om tekst en uitleg te geven.

Als de gemeentefinancier bij uitstek, Dexia, zegt dat twee op de drie gemeentebegrotingen in het rood zitten, ga ik ervan uit dat dat klopt. Mijnheer Van Dijk, u geeft zelf al het antwoord. Een begroting is natuurlijk een raming en uit traditie worden uitgaven overschat en inkomsten onderschat. Bij de rekeningen blijkt altijd dat er een overschot is. Wil dat nu zeggen dat de gemeenten rijk zijn? Neen. Wil dat zeggen dat het armoe troef is? Neen. Het is eigenlijk een heel genuanceerd beeld.

Mijnheer Van Dijk, ik verwijs naar het Jaarbeeld 2006, een uitstekend werkstuk van mijn eigen administratie Binnenlands Bestuur. Daarin staat: "Als we alle Vlaamse gemeentebegrotingen 2006 samen bekijken, vertonen deze voor de gewone dienst een algemeen begrotingsresultaat van bijna 660 miljoen euro. Naast een positief algemeen begrotingsresultaat beschikken de gemeenten ook nog over circa 481 miljoen euro aan middelen in een gewoon reservefonds."

Er is dus ook nog wel geld in reserve. De gemeenten zijn misschien niet meteen rijk, maar er is toch geld genoeg om te zeggen dat het zeker en vast niet armoe troef is.

We kunnen altijd het debat voeren of dat nu de schuld is van de federale overheid of de verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid. Een van de absolute kostenfactoren de voorbije jaren blijkt de energiefactuur te zijn. Dat is een euvel waar ook de gezinnen en de bedrijven mee kampen en waar dus ook openbare besturen mee worden geconfronteerd.

Mevrouw de voorzitter, collega's, ik denk dat we samen met de VVSG ook eens het fundamentele debat moeten voeren over de mate waarin lokale besturen actor, dan wel regisseur moeten zijn van bepaalde processen.

Ik ga aan de hand van een voorbeeld proberen mijn stelling te staven. Ik ben voor de eerste keer verkozen geraakt in de gemeenteraad in 1988. In die periode investeerden in Vlaanderen alle lokale besturen massaal in de sectoren van de vrije tijd: cultuur, jeugd, sport en toerisme. Heel interessant, maar achteraf zit men ook

met de exploitatiekosten van culturele centra, sporthallen en buurt- en jeugdhuisen. Dan hebben we de periode meegemaakt van de milieu-investeringen – dat is nog niet helemaal gedaan –, met rioleringen aan de ene kant en containerparken aan de andere kant. Vervolgens – en dan zit ik in de twee helft van de jaren negentig – de investeringen in de lokale politie voor extra bestaffing, goede uitrusting en degelijke huisvesting. Een van de kerntaken van de lokale overheid is de lokale veiligheidszorg. Nu zijn we bezig met zware inspanningen op het vlak van kinderopvang en bejaardenzorg en daar komt altijd nog bij.

Een van de meest verontrustende vaststellingen is dat vandaag op heel veel plaatsen gemeente en OCMW samen de grootste werkgever zijn op hun grondgebied. Gemeente en OCMW verschaffen eigenlijk het meeste mensen werk op het grondgebied van de gemeente. Er komen altijd taken en opdrachten bij. Gemeenten moeten eens bekijken of ze dat integraal zelf moeten doen dan wel of ze dingen samen met anderen kunnen doen, met privé-investeerders of intercommunale.

In het decreet Lokaal Cultuurbeleid – ik was destijds lid van de commissie – is de intercommunale factor nadrukkelijk ingeschreven.

Ik denk bijvoorbeeld aan een zwembad, waarbij schoolkinderen in het kader van de lessen lichamelijke opvoeding aan betaalbare prijzen zwemlessen kunnen volgen. Kunnen we een privé-investeerder een toelage geven om de inwoners met een bescheiden inkomen van die dienstverlening te laten genieten, of moeten we dat allemaal zelf doen? Dat fundamentele debat moeten we absoluut voeren.

We doen steeds meer, er komen altijd taken bij. Bij het begin van de fusie van de gemeenten, midden jaren zeventig, telden heel veel gemeentehuizen een staf van nog geen dertig mensen: de gemeentesecretarissen van de fusiegemeenten met hun bedienden, een technische dienst, die meestal bestond uit de werkmannen van de afzonderlijke gemeenten, die zorgden voor het onderhoud van de grachten en die ervoor zorgden dat de mensen op een goede manier werden begraven. Al die zaken zijn inmiddels erg uitgebreid. Gemeenten zijn grote bedrijven geworden. In welke mate kunnen we het onbeperkte groeiscenario blijven hanteren? Die oefening moeten we maken.

U zegt het zelf: Vlaanderen doet veel. We proberen ons ook te houden aan het belfortprincipe. Vlaamse ministers geven lokale besturen opdrachten om Vlaams beleid lokaal te vertalen. Ze gebruiken de lokale besturen als onderaannemer van het Vlaamse beleid. Als een beleidsverantwoordelijke dat doet, moet die ook zorgen voor een kostendekkende en sluitende financiering om die opdrachten te kunnen uitvoeren. Dat belfortprincipe is heel belangrijk.

Zowel bij de federale collega's als op het regionale niveau zitten er 'communalisten', mensen die lokaal politiek actief zijn en beseffen hoe belangrijk de gemeenten zijn, niet alleen omdat ze daar deel van uitmaken maar ook vanuit de visie van de geloofwaardigheid van de politiek. Als we mensen van de toegevoegde waarde van het beleid willen overtuigen, moeten we altijd wijzen naar het lokale niveau. Wanneer daar een beslissing wordt genomen over een sportterrein, ligt dat er twee jaar later ook. Aan de hand van concrete voorbeelden kan bewezen worden hoe het beleid de kwaliteit van een samenleving kan veranderen en verbeteren. Dat is het algemene principe. Ik heb ook al verwezen naar het belfortprincipe, waarbij het over de centen gaat.

We zijn nu halverwege in de begroting van 2007. In het Gemeentefonds zit een recordbedrag van 1.766.500 euro of 72 miljard frank. Dat bedrag is nooit hoger geweest. Ik vergelijk het met 2001, toen er 1.357.000 euro in zat. Er zit meer dan een gewone indexgroei in vervat. Het is ondertussen een vaste groeivoet van 3,5 percent geworden. Meer is uiteraard altijd welkom, maar men kan niet zeggen dat Vlaanderen op financieel vlak geen hart heeft voor de lokale besturen, integendeel. We weten allemaal hoe belangrijk ze zijn. Iedereen die in de Vlaamse Regering zetelt, is ondertussen ook lokaal politiek actief. Men weet dus wel wat daar nodig is.

De gemeenten potten het geld niet op en ze doen er heel zinnvolle dingen mee. Ik oefen deze functie vier jaar uit en ik ben twintig jaar lokaal politiek actief. Ik probeer dat op een geëngageerde manier te doen. In de studie las ik het verhaal van wat de federale overheid doet en wat de Vlaamse, of ze wel genoeg doen, wie de schuld draagt en aan wie we de zwartepiet moeten doorschuiven. We moeten daar inderdaad bekommerd over zijn, maar het is veel meer een verhaal van acteur en regisseur: doen we alles zelf of gaan we dingen doen met derde partijen, buiten de lokale besturen?

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de minister, ik kan uw antwoord in grote mate onderschrijven. Ik vraag alleen om geen zwartepiet door te schuiven want daar hebben die lokale besturen geen baat bij. Het is wel belangrijk dat de Vlaamse overheid er als hoeder voor zorgt dat de steden en gemeenten hun opdracht op een adequate manier kunnen vervullen. U haalt terecht aan dat het kerntakendebat hierbij belangrijk is zodat we weten wie waarvoor verantwoordelijkheid kan dragen.

Ik onderschrijf ook ten volle uw argumentatie met betrekking tot de professionalisering van onze gemeenten. We hebben op een paar jaar tijd een enorme groei gekend, niet alleen wat betreft het aantal mensen dat voor de lokale besturen werkt, maar ook wat betreft de kwaliteit ervan.

De tijd is allang voorbij dat die banen gewoon doorgroei-banen waren, en dat het hoofd van de technische dienst de

arbeider met de langste staat van dienst was. Die mensen deden dat weliswaar ook behoorlijk, maar er is ter zake sprake van een duidelijke professionalisering.

Mijnheer de minister, ik wil vragen dat de commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden ter zake de vinger aan de pols zou kunnen blijven houden. De lokale besturen zijn immers onze eerste, bevoorrechte partners om uit te voeren wat we hier voor ogen hebben.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mevrouw de voorzitter, ik ben heel blij met deze vraag. Mijnheer de minister, de mensen hebben het meeste vertrouwen in wat lokale besturen doen, want die staan het dichtst bij de mensen. De gemeenten en steden in België zijn verantwoordelijk voor 7 percent van de uitgaven van het bruto nationaal product en voor slechts 4 percent van de belastingen.

Met betrekking tot de fiscale draagkracht en de financiële mogelijkheden van de Vlaamse steden en gemeenten, stel ik vast dat er de jongste jaren dingen zijn gebeurd die onverwachts negatieve gevolgen hebben gehad. Ik denk dan aan de liberalisering van de energiemarkt, met veel minder dividenden voor de gemeenten en hogere energieprijzen. Meer nog, wij hadden een voordeeltarief voor de openbare verlichting, die in eerste instantie zorgt voor de veiligheid van de weggebruiker. Dat voordeeltarief is ook weggefallen.

Ik denk ook aan de politiehervorming, en aan de brandweershervorming die op ons afkomt. De vorige federale regering heeft zich ertoe verbonden ter zake een 50/50-verdeling te bereiken. Ook dat zal nauwgezet moeten worden gevolgd.

Nog een zeer grote uitdaging is de hele problematiek van de waterzuivering. Minister-president Peeters was hiervoor tot voor kort bevoegd, maar sinds vorige week is dat minister Crevits, een goede vriendin uit West-Vlaanderen. De Europese regelgeving moet er zijn tegen 2012. Dat zal ongetwijfeld ook enorme financiële verplichtingen voor de steden en gemeenten met zich meebrengen.

Ik ben een beetje bang als het gaat over de hele discussie over het fiscaal pact die momenteel wordt gevoerd binnen de VVSG en een aantal andere organisaties. U hebt voor dat pact voor 2008 voorzien in 50 miljoen euro in de meerjarenbegroting. Voor 2009 is dat 100 miljoen euro. Voor een kleine stad als Veurne zijn dat immense bedragen, maar voor alle steden en gemeenten in Vlaanderen samen is dit peanuts. Zo bedraagt de opbrengst van de belasting op drijfkracht voor alle steden en gemeenten in Vlaanderen meer dan 100 miljoen euro. Ik ben bang dat gemeenten bijvoorbeeld rechtstreeks zouden worden gecompenseerd indien ze

belastingen afschaffen. Als dit wordt doorgetrokken, zou ik als burgemeester van een fiscaal erg vriendelijke gemeente, die slechts een paar belastingen kent, vlug een aantal belastingen kunnen invoeren, om ze vervolgens af te schaffen en daar compensatie voor te krijgen. Dat is dus een heel gevaarlijke discussie. Dan kan worden geopperd dat dit kwaad opzet is, maar als het in het voordeel is van onze stadskas, kunnen we niet echt spreken van kwaad opzet.

Het zou heel interessant zijn om de auteurs van de Dexia-studie uit te nodigen in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, zodat we eens uitgebreid met hen kunnen discussiëren. Samen met de waterzuiveringsproblematiek en de brandweershervorming is de evolutie van dat fiscaal pact een van mijn grootste zorgen.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, uiteraard sluit ik me aan bij de twee voorgaande sprekers, maar ik wil ook het volgende kwijt. Heel wat gemeenten hebben heel wat inkomsten gekregen via Telenet en de verkoop van de Electrabel-aandelen. Gemeenten hebben daar gebruik van gemaakt – ik durf het woordje ‘misbruik’ niet te gebruiken – om te investeren in sport- en cultuurinfrastructuur, om later te beseffen dat er daar nog andere kosten bij komen kijken. Als het bijvoorbeeld over zwembaden gaat, is dit nog veel erger.

Mijnheer de minister, ik wil u vragen de gemeenten te waarschuwen dat dit eenmalige inkomsten zijn waarmee ze voorzichtig moeten omspringen naar de toekomst toe.

Minister Marino Keulen: De gemeentelijke financiën moeten ons bekommeren, maar we moeten niet panikeren.

Mijnheer Verfaillie, uit onderzoek is inderdaad gebleken dat mensen het meeste vertrouwen hebben in de koning, dan in de burgemeester en dan in de gemeenteraad, zelfs voor de autoriteiten in Brussel. U staat met stip genoteerd in de top van de vertrouwenshitparade.

Dat de kwaliteit in het leven in Vlaanderen goed is, is vooral te danken aan de gemeentebesturen. Dat is uniek in vergelijking met het buitenland. In Vlaanderen kom je de overheid in de goede zin van het woord overal tegen: rioleringen tot in het kleinste gehucht, een wijkbibliotheek, geneeskundige verzorging enzovoort. Zelfs in onze buurlanden zoals Frankrijk is dat allesbehalve evident.

We zijn bezig met het fiscaal pact. Mijnheer Verfaillie, kwaad opzet wordt niet geduld, zelfs niet met de verzachtende omstandigheden dat u het doet voor het goed van uw bevolking. We gaan het terugmeten in de tijd over een bepaalde periode om opportunisten zeker niet te belonen.

De actor-regisseurdiscussie is erg belangrijk. We moeten niet alles zelf willen doen, maar wel zorgen voor een maximale dienstverlening. We moeten kijken of we dingen samen kunnen doen met andere openbare besturen in het kader van een intercommunale structuur of via privé-investeerders. Dan kunnen we kijken hoe bijvoorbeeld mensen met een laag inkomen via een toelagesysteem ook op een betaalbare wijze van de aangeboden dienstverlening kunnen genieten. Op die manier moeten we met de uitdaging omgaan. We moeten creatief zijn en een beroep doen op de ervaring die bijvoorbeeld bestaat bij de VVSG.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister, we kunnen boeiende discussies aangaan om naar oplossingen te streven. We moeten wel onthouden dat dit niet opgaat: omdat we het zelf niet doen, moet het niet worden betaald.

Minister Marino Keulen: Dat is een investeringskost en geen exploitatiekost.

De heer Kris Van Dijck: Op dat punt voelen we elkaar goed aan. Ik kijk er al naar uit dat we na het reces in de commissie hiermee volop door kunnen gaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Vandenbroucke tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de evolutie van het aantal dodelijke ongevallen op de weg

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

De heer Joris Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het is niet zo goed gesteld met de verkeersveiligheid op onze snelwegen. Dat blijkt uit het jaarverslag van de federale politie. Ik lees daarin dat het aantal doden gestegen is voor het derde opeenvolgende jaar. In 2004 bedroeg het aantal 158, vorig jaar was dat 184. Voor de trouwe lezers van de verkeersveiligheidsbarometer, die elke maand verschijnt, is dat geen nieuws, maar dat maakt het niet minder verontrustend.

Ik wil de zaak in een ruimer perspectief plaatsen met een cijfer dat het verkeersrisico uitdrukt in het aantal doden per miljard afgelegde voertuigkilometers. Op de Vlaamse autosnelwegen bedraagt dat cijfer 7,5. Dat is dubbel zo hoog als in de ons omringende landen. In Nederland is het 3,2, in Duitsland 3,7 en in Frankrijk 4.

Hoe komt het dat we erin geslaagd zijn om de verkeersveiligheid gevoelig te verbeteren op de gewest-

wegen maar niet op de autosnelwegen? Er ligt een hint in de verschillende verkeersveiligheidsbarometers die vorig jaar verschenen. Er werd expliciet de link gemaakt tussen de problematische situatie op de snelwegen en het feit dat er natuurlijk veel sneller wordt gereden. Internationaal onderzoek heeft volgende vuistregel opgeleverd: wanneer de gemiddelde snelheid toeneemt met 1 kilometer per uur, stijgt het aantal ongelukken met doden en zwaargewonden met 5 tot 6 percent.

Dat blijkt ook in de praktijk. Zweden heeft op zijn autosnelwegen de snelheid verlaagd van 110 naar 90 kilometer per uur. Het aantal doden is met 21 percent gedaald. In de VS deed men eind jaren tachtig, begin jaren negentig het omgekeerde. Op de hoofdwegen werd de maximale snelheid verhoogd van 55 naar 65 mijl per uur. Het aantal doden steeg er met 34 percent.

Mevrouw de minister, waarom leg ik zo de nadruk op het snelheidsmanagement? Wel, een van de belangrijkste maatregelen die de voorbije jaren werd genomen voor ongeveer drie kwart van de gewestwegen, was de verlaging van de maximale snelheid van 90 naar 70 kilometer per uur, met daaraan gekoppeld een streng handhavingsbeleid door de plaatsing van onbemande camera's. Ik vraag me af waarom dergelijke doortastende maatregelen niet genomen kunnen worden voor het autosnelwegennet. In februari las ik in het tijdschrift Verkeersspecialist dat volgens specialisten in Vlaanderen vrij slordig wordt omgesprongen met snelheidsbeperkingen op autosnelwegen.

Ik wil u daarvan toch twee sprekende voorbeelden geven. Kan iemand me uitleggen waarom op de Brusselse ring sneller mag worden gereden dan op de Antwerpse ring? Welke logica zit daar achter?

Een andere eigenaardige situatie is de volgende. Wie met de wagen, komende uit Antwerpen op de E17 rijdt, rijdt over het viaduct van Gentbrugge waar de snelheid wordt verlaagd tot 90 kilometer per uur wegens geluidsoverlast voor omwonenden – zeer terecht natuurlijk. Eenmaal over het viaduct, op de plek waar de E17 en de E40 elkaar kruisen, waar veel manoeuvres nodig zijn en waar vele vrachtwagens en auto's elkaar kruisen, mag opnieuw 120 kilometer per uur worden gereden. Met andere woorden: daar waar de verkeersveiligheid in het gedrang is, verhoogt men de maximale snelheid. Ik heb die verkeerswisselaar eens helemaal afgereden. Er gelden vier verschillende snelheidsregimes over een afstand van 10 kilometer waar de E17 en E40 elkaar kruisen.

Ik heb deze voorbeelden van een ring en een verkeerswisselaar niet toevallig gekozen. Ik heb ongeveer twee jaar geleden de schriftelijke vraag gesteld aan toenmalig bevoegd minister Peeters hoeveel doden er vallen op de twee belangrijkste ringwegen en de vijf belangrijkste verkeerswisselaars in Vlaanderen. Het ging om 20 percent

van het totale aantal doden op autosnelwegen en over 150 kilometer op een totaal van 900 kilometer. Waarom kunnen we er niet over nadenken om de maximale snelheden op die pijnpunten gevoelig te verlagen, in combinatie met het plaatsen van onbemande camera's?

Over de onbemande camera's wil ik trouwens opmerken dat er al heel veel over gezegd werd in de commissie voor Mobiliteit. Ik heb het even opgezocht. Bij de bespreking van de beleidsnota's in 2005-2006 werd al gesteld dat ze "weldra geplaatst zouden worden".

Mevrouw de minister, wat is uw analyse van de situatie op onze autosnelwegen? Hoe zit het met het snelheidsmanagement? Waar, wanneer en hoeveel onbemande camera's zullen er geplaatst worden? (*Applaus bij sp.a-spirit en Groen!*)

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, we hebben de cijfers allemaal kunnen vaststellen. Ze zijn nogal dramatisch. We zitten in Vlaanderen nog steeds in een slechte situatie, ondanks een heel positieve evolutie in het algemeen tijdens de afgelopen 10 jaar. De nadruk lag daarbij op de jongste jaren, op vorige en deze legislatuur, want toen werden verhoogde federale en Vlaamse inspanningen geleverd. Een heel aantal initiatieven werden genomen. Dat merken we ook aan de cijfers. Toch blijft de situatie in Vlaanderen erg slecht voor wat de algemene verkeerssituatie betreft. Nu beginnen we stilaan ook vast te stellen dat de daling terug een stijging kan worden. Spijtig genoeg merken we dat in eerste instantie op onze autosnelwegen.

Mijnheer Vandenbroucke, u hebt gelijk, het aantal doden, maar ook het aantal zwaargewonden is met meer dan 10 percent gestegen. Dat geeft een trend weer, maar ik wil er niet direct uit concluderen dat we hetzelfde fenomeen over één jaar ook op onze gewestwegen zullen merken, maar we moeten er wel heel erg rekening mee houden. Het wijst erop dat we onze doelstellingen inzake halvering, zowel de federale als de Vlaamse, die we vastgelegd hebben en die ik nog wens te actualiseren, niet meer dreigen te halen. Dat is, laat me duidelijk zijn, onaanvaardbaar voor mezelf, voor de hele Vlaamse Regering en wellicht ook voor het hele Vlaams Parlement.

Ik zag de heer Peumans reageren toen het ging over de federale politie. Ik heb eens bekeken hoe het zit met de controles van de federale politie op onze snelwegen. Tot mijn spijt moest ik vaststellen dat die in 2006 heel wat lager lagen dan in 2005 en 2004. Vlaanderen mag dat niet laten passeren en moet daar iets aan doen.

Ik kom tot de essentie van uw vraag: hoe gaan we nu verder? Er is een versnelling nodig, ook in Vlaanderen.

Vandaar dat we al een hele tijd samen met het middenveld werken aan een nieuw verkeersveiligheidsplan. Dat is in volle ontwikkeling. Ik zal het in september voorleggen aan de Vlaamse Regering. Het is een heel uitgebreid plan, het omvat vele aspecten. We moeten onze doelstellingen verder verfijnen en onze maatregelen versnellen.

Ik zal er één punt uithalen. U verwijst naar snelheid. We mogen daar geen dogma's over hebben. We moeten daar zeker over praten binnen de Vlaamse Regering. Er is, wat mij betreft, absoluut geen enkele verantwoording waarom de snelheid op de Antwerpse ringwegen 100 kilometer per uur is. Dat is niet logisch met het drukke verkeer daar. Dat is in Brussel niet anders. Minstens even belangrijk als de snelheidsbepaling – en de verlaging ervan op gevaarlijke plaatsen – is de controle. Vlaanderen heeft nood aan een versnelling van het flitspalenbeleid. We zijn daar binnen de regering al mee bezig, eerst met minister Peeters, nu met minister Crevits. We hebben dit jaar een apart begrotingsartikel gecreëerd waar 2,25 miljoen euro op staat. Voor de eerste keer zullen we investeren in digitale camera's. Het KB is klaar. De proefopstellingen zijn volop aan de gang. Als dat goed verloopt, kunnen we daar eindelijk mee starten.

Wat mij en mijn collega betreft, willen we volgend jaar een financieel tandje bijsteken. We willen veel meer investeren in die onbemande digitale camera's. Voor Vlaanderen is dat de eerste keer, we gaan ze ook verhoogd inzetten op onze autosnelwegen. Met deze cijfers voorhanden, lijkt me dat meer dan gerechtvaardigd.

De heer Joris Vandenbroucke: Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister. Het verheugt me dat u mijn analyse deelt. U spreekt van een versnelling van maatregelen en extra middelen daarvoor. Ik hoop dat we die digitale flitspalen snel zien verschijnen op de ringwegen en verkeerswisselaars op onze snelwegen.

De voorzitter: Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, dit thema leeft. De aandacht voor verkeersveiligheid, voor de preventie van ongelukken en voor het aantal verkeersslachtoffers groeit.

In het licht van uw nieuw verkeersveiligheidsplan wil ik binnen onze bevoegdheden een punt aankaarten. In februari heeft hier in De Schelp een staten-generaal plaatsgevonden voor de bijstand, opvang en begeleiding van verkeersslachtoffers. Sindsdien hebben we daar niet zo heel veel meer van gehoord. Uzelf en minister-president Leterme waren hierin de voortrekkers. Hoe zit het op dit ogenblik? Wat is de meest recente stand van zaken? Dit raakt zowel Welzijn, Onderwijs als Gezondheid. Wie trekt dit thema? Hoe gaat dit alles even veel aandacht krijgen als uw nieuw verkeersveiligheidsplan?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, het is goed om te analyseren waarom de federale politie minder inspanningen doet en de lokale politie meer. In het protocol afgesloten door de geïntegreerde politie staat dat de federale politie de autosnelwegen controleert en de lokale politie de gewestwegen. Ik zou graag de verhouding kennen van het aantal agenten. Ik weet dat u me vandaag niet kunt antwoorden, maar ik zou graag de oorzaak kennen. Het is niet moeilijk om in de middenberm te gaan staan met een flitsapparaat en daar Dag Allemaal te zitten lezen. Ik vind dat de federale politie wat meer inspanning mag leveren.

Bestaat er binnen het ministerie van Openbare Werken en Mobiliteit een analyse van de ongevallen op de autosnelwegen? Volgens mij is daar nood aan. Men zegt nu wel dat het probleem opgelost zal worden door een aantal extra flitspalen te zetten, maar daar geloof ik niet in. Volgens mij heeft dat ook te maken met de structuur van de weg en dergelijke meer.

De voorzitter: De heer Koninckx heeft het woord.

De heer Flor Koninckx: Mevrouw de minister, u hebt, net als de heer Peumans, terecht verwezen naar het verminderde aantal controle-uren. Dat gegeven ligt mij bijzonder zwaar op de maag. Toen wij drie jaar geleden de superboetes omgevormd hebben en er wat meer logica aan gegeven hebben, heb ik ervoor gewaarschuwd dat het afzakken van het schrikbeeld van de zware boetes bij veel mensen zou blijven hangen en dat zij hun rijgedrag opnieuw in negatieve zin zouden aanpassen. Ik heb toen gezegd dat we die aanpassing moesten compenseren met een verhoogde pakkans. Iedereen was het daarmee eens.

Ik geef u enkele cijfers ter illustratie. In 2004 werd de snelheid gecontroleerd gedurende 46.000 uren, nu zijn dat nog 34.000 uren. Voor rijden onder invloed van alcohol gaat men van 19.000 naar 17.000 controle-uren. Voor rijden onder invloed van drugs: idem. Voor personen- en goederenvervoer: idem. Voor het gebruik van de gordel gaat men van 11.000 naar amper 4.000 uren. Als ik die cijfers zie, ben ik niet verwonderd dat het aantal ongevallen met doden en zwaargewonden op autosnelwegen opnieuw stijgt. De pakkans gaat immers omlaag. En daar moeten we iets aan doen.

Als je het aantal uren controle door de federale politie voor snelheid, alcohol, drugs en gebruik van de gordel samentelt, kom je aan 60.000 uren. Als je dat vergelijkt met het aantal uren dat besteed wordt aan het escorteren van Europese en NAVO-toppen en van het bezoek van de koningin van Nederland aan België, blijkt dat de federale politie meer uren besteedt aan escortes dan

aan het totaal van die vier belangrijke veiligheidscontroles. Dat ligt mij bijzonder zwaar op de maag.

Mevrouw de minister, dit zijn nationale cijfers. Er is geen opsplitsing gemaakt tussen Vlaanderen en Wallonië. Kan men niet eens de vergelijking maken tussen de toestand in Vlaanderen en die in Wallonië? Kunnen wij daarnaast ook bekijken of het aantal controle-uren bij de lokale politie op de gewestwegen in dezelfde mate gedaald is en of de pakkans ook daar verlaagd is? Ik zou die cijfers eens grondig willen bestuderen, vooraleer er verdere maatregelen genomen worden.

Als wij geen maatregelen nemen om de pakkans te verhogen, zullen we de doelstelling van 2010 niet halen.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer Koninckx, wij zitten zeker en vast op dezelfde golflengte. Op uw vraag naar de cijfers kan ik niet meteen antwoorden. Ik moet dat navragen. Ik denk niet dat we een omvattend zicht hebben van het aantal controle-uren van de lokale politie. Het is in elk geval zinvol om dat te bekijken, al was het maar om het debat te kunnen voeren over de verhouding tussen de lokale en de federale politie.

Mijnheer Peumans, ik ben het met u eens dat we op zo kort mogelijke termijn de instrumenten in eigen handen moeten hebben. Dat is ontzettend belangrijk. Zo zouden we onze eigen prioriteiten kunnen stellen en zelf de politie kunnen aangeven wat wij belangrijk vinden bij de controles. Als dat niet kan, moeten we op zoek gaan naar andere manieren om zelf controle te kunnen uitvoeren op de flitspalen die we plaatsen. Dat blijft natuurlijk een moeilijk debat: als je het aantal flitspalen gaat verhogen, komt de opbrengst daarvan terecht in andere handen.

Mevrouw Merckx, het is niet omdat het stil is rond de bijstand, opvang en begeleiding van verkeersslachtoffers, dat we daar niet mee bezig zijn. Het tegendeel is waar. Minister-president Leterme was een van de voortrekkers, maar vooral ook toenmalig minister van Welzijn, mevrouw Vervotte. Het aspect 'verkeersslachtoffers' valt immers, behalve onder Mobiliteit, ook voor een groot deel onder het beleidsdomein Welzijn.

Nog voor haar vertrek waren mevrouw Vervotte en ikzelf volop bezig een stand van zaken op te maken voor de Vlaamse Regering. Ik gun mijn nieuwe collega nu even de tijd om zich in te werken. Het is echter heel belangrijk dat we snel een stand van zaken geven. Het spreekt voor zich, mevrouw Merckx, dat dit onderwerp zijn plaats zal krijgen binnen het algemeen veiligheidsplan. De verkeersslachtoffers vormen daarin een heel belangrijk onderdeel.

Wat de analyse van de ongevallen betreft, moet er een apart onderzoek worden gevoerd. Vandaag beschikken

we niet over een databank of over courante gegevens over die ongevallen. We zijn echter volop bezig met een versnelde ontwikkeling van het flitspalenbeleid. We zullen ook moeten bepalen waar die flitspalen zullen worden ingezet. Dat zal zeker ook gebeuren op autosnelwegen. Waar dat precies zal zijn, zal worden bepaald door een combinatie van het risico om snel te rijden en het risico op ongevallen. Een goede ongevalanalyse is cruciaal voor een goede plaatsing.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Rudi Daems tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de toestand van de beschermde natuur in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik heb een boek meegebracht dat ik gisteren heb gekocht in de Standaard Boekhandel. Ik denk dat het een aanrader is voor iedereen in dit halfrond. Het is trouwens niet zo duur, het kost 34 euro. Ik heb het vooral meegebracht omdat het een zeer wetenschappelijk gefundeerd werk is dat bovendien heel mooi is geïllustreerd en toegankelijk is geschreven. Het is geschreven door de diensten van de minister, het INBO, en met de medewerking van het Agentschap voor Natuur en Bos.

De inhoud van dit boek is niet echt om vrolijk van te worden. Een aantal kranten heeft er de afgelopen dagen al een stuk over geschreven. De kwaliteit van de natuur, samengevat onder de moeilijke term biodiversiteit, gaat erop achteruit. Het is Eckhart Kuijken zelf, tot voor kort administrateur-generaal van het INBO, die de steen in de kikkerpoel heeft gegooid. Volgens hem is de staat van de Vlaamse natuur ronduit belabberd.

Het INBO heeft zich in dit boek gebaseerd op de Europese beschermde natuurgebieden, bij ons beter gekend als de vogel- en habitatrictlijngebieden, samen goed voor 163.000 hectare in Vlaanderen. Op zich is dat een vrij indrukwekkend cijfer. In vergelijking met de rest van Europa is dat echter niet bijster veel. Het is dan ook belangrijk dat dit areaal goed wordt beheerd en dat de biodiversiteit ervan wordt bevorderd.

Mevrouw de minister, u beschikt over tal van kapstukken om daar werk van te maken. Zo is er het Vlaamse regeerakkoord, het Structuurplan Vlaanderen, het milieubeleidsplan en de Europese wetgeving die bepaalt dat de instandhoudingsdoelstellingen moeten worden gerealiseerd.

seerd. We hebben het decreet integraal waterbeheer, het decreet natuurbehoud enzovoort. Mijnheer de minister-president, ik heb die kapstukken de afgelopen drie jaar meermaals, jammer genoeg meestal tevergeefs, gebruikt om meer aandacht te vragen voor de kwaliteit van de natuur. In het verleden waren we wel bondgenoten voor het toegankelijk maken van natuurgebieden en bossen. We waarderen de inspanningen die u hebt geleverd voor het creëren van bosgroepen in Vlaanderen, waardoor de bossen gebiedsdekkend toegankelijker zijn gemaakt.

Maar jammer genoeg is het niet, of amper, gelukt voor wat de versterking van de kwaliteit van natuur, van de biodiversiteit betreft. Dat is net waar het boek over gaat. Dat zou bijvoorbeeld vertaald kunnen worden door verhoogde budgetten voor de aankoop van kwetsbare gebieden, van natuurgebieden, zelfs van landbouwgebieden, maar ook door iets daadkrachtiger vooruit te gaan bij de afbakening van die kwetsbare gebieden die voor ons belangrijk zijn, zoals het Vlaams Ecologisch Netwerk, u zeker niet onbekend.

Mevrouw de minister, eigenlijk is het nog niet te laat. Ik zou van de overheveling van bevoegdheden gebruik willen maken om opnieuw meer aandacht te vragen voor biodiversiteit, voor natuurbeleid. Ik hoop dat de begroting voor 2008 daarop binnenkort positieve antwoorden zal geven. Ik hoop ook dat er de volgende jaren iets meer daadkracht tentoon zal worden gespreid bij de afbakening van de landbouw- en natuurstructuur.

Mevrouw de minister, ik zou veel vragen kunnen stellen. Ik zou echter vooral willen weten of u bereid bent om iets meer gehoor te geven dan in het verleden het geval was aan een betere bescherming van de kwaliteit van de natuur en aan de biodiversiteit.

Ik heb ook een iets meer technische vraag. Ik was heel erg verrast dat het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek stelde dat bij de afbakening nog altijd landbouwgebieden worden aangeduid of herbevestigd en dat aan een aantal gebieden die een Europese bescherming genieten, geen bijkomend ecologisch beschermingsstatuut wordt gegeven. In de raming van het INBO gaat het toch om ongeveer 20.000 hectare in Vlaanderen. Dat is niet niks. Klopt die informatie? Indien ja, bent u dan bereid om daar heel snel iets aan te doen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw de voorzitter, collega's, mijnheer de minister-president, mevrouw de vice-minister-president, ik zal de vragen van de heer Daems in omgekeerde volgorde beantwoorden. Het technisch probleem van de herbevestiging is immers niet onbelangrijk.

Mijnheer Daems, u weet net zo goed als uw collega's in dit halfroond dat de Vlaamse Regering op 3 juni 2005

“beslist heeft om een procedure vast te leggen wat de afbakening van de gebieden betreft”. Daar werd de keuze gemaakt om enkel de consensusgebieden af te bakenen en te herbevestigen als agrarisch gebied. Agrarische gebieden die tevens gelegen zijn binnen de perimeter van de vogel- of habitatrictlijngebieden, worden niet beschouwd als consensusgebieden. Daarvoor kan er dus geen herbevestiging gebeuren. Dat blijkt ook uit het antwoord van 2 maart 2007 van minister Van Mechelen op een vraag van de heer Sannen. Hij heeft toen hetzelfde gezegd.

Het gaat zelfs nog wat verder. Ook gebieden die in aanmerking zouden kunnen komen om een speciale bescherming te krijgen, worden op dit ogenblik niet bevestigd. Deze informatie werd me ook deze morgen nog gegeven.

Betekent dit dat er geen herbevestiging mogelijk is? Op die vraag moet ik met enige voorzichtigheid antwoorden. Eigenlijk kan dat wel. De toets daarvoor is opgenomen in artikel 36ter van het decreet op het natuurbehoud. Er moet een passende beoordeling gebeuren. Op termijn is een herbevestiging dan ook mogelijk. Zoals u zelf hebt gezegd, moet dan wel worden voldaan aan de passende ecologische randvoorwaarden.

Mijnheer Daems, ik heb het boek uiteraard op mijn bureau liggen. Het ligt zelfs binnen handbereik. Er staan heel mooie foto's en heel wat informatie in. Ik denk inderdaad dat op korte termijn werk moet worden gemaakt van een instandhoudingsdoelstellingenbesluit, een besluit waarin de doelstellingen voor al die habitatrictlijngebieden bepaald worden. Dat besluit is er vandaag nog niet. De diensten maken daar nu werk van. Ik hoop dat het werk hier in de volgende maanden wordt voortgezet.

Op die wijze hebben we meteen een toetsingskader. Dat zal een nuttig instrument zijn om de gebieden af te bakenen.

Wat mijn intenties betreft, mijnheer Daems: ik ben als lid van de regering uiteraard gebonden aan het Vlaamse regeerakkoord. Straks komt er een beleidsbrief voor 2008. Ik hoop dat u daarover tevreden zult zijn. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Rudi Daems: Dank u wel, mevrouw de minister. Ik kijk zeker uit naar uw beleidsbrief. We zullen hem, zoals de vorige beleidsbrieven, zeer goed door nemen.

Ik blijf toch een beetje op mijn honger zitten. Ik wilde vooral het volgende punt maken. Onze biodiversiteit gaat erop achteruit. Er loopt momenteel op Vlaams niveau een procedure met betrekking tot de afbakening en herbevestiging van landbouwgebieden. Sinds 2004

staat de teller van de creatie van extra natuurgebieden nog altijd op hetzelfde niveau, ongeveer 80.000 tot 90.000 hectare. Die procedure van consensusgebieden zal nog een tijdje duren. We hebben vijftien buitengebiedregio's in Vlaanderen. Vandaag zijn er twee gerealiseerd. Ik ben er nogal zeker van, mevrouw de minister, dat er tegen het einde van deze legislatuur geen extra natuurwinst geboekt zal zijn. Dat baart mij zorgen.

Bovendien stellen wij sinds 2003, 2004, 2005 – afhankelijk van de parameter – op verschillende indicatoren, de gezondheid van de bossen, de verzuring, enzovoort, opnieuw een neerwaartse trend vast.

Wilt u alstublieft een tandje bij steken? Er is echt werk aan de winkel op het vlak van het creëren van meer natuurkwaliteit. Wij zijn bondgenoten in de strijd voor meer toegankelijkheid, voor meer speelbossen en dergelijke. Dat is ook nodig. Maar het is vooral nodig terreinwinst te boeken voor de biodiversiteit. Daar bestaat nog altijd een zeer grote leemte.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de minister, ik las in De Standaard ook de titel “Vlaanderen lapt de Europese verplichtingen voor natuurbescherming aan zijn laars”. Dat is een scherpe maar ook verontrustende formulering. Ook informatie die wat rustiger gebracht wordt, zegt dat Vlaanderen nog een grote uitdaging wacht om aan de Europese regelgeving inzake natuurbeleid te voldoen. Blijkbaar, mevrouw de minister, is de erfenis die u vorige week inzake natuurbeleid hebt gekregen, toch niet al te rooskleurig. Er wacht u op dit gebied heel veel werk.

Er is inderdaad niet alleen dat mooie boek. Uiteindelijk zult u Europa een rapport moeten overmaken over de evaluatie van het beleid dat wij voeren inzake de Europese beschermde gebieden. Dat rapport zou klaar zijn en op uw tafel liggen. Het zou interessant zijn indien wij, parlementsleden, het ter beschikking zouden krijgen. Met dat rapport zult u volgens het INBO bij Europa niet dadelijk goede punten krijgen. U zult ook maatregelen moeten treffen om deze weinig rooskleurige situatie recht te trekken. De heer Daems heeft er al op gewezen: enkel een besluit zal hier niet volstaan.

Wilt u rekening houden met de aanbevelingen van het INBO en ze concreet uitwerken om ervoor te zorgen dat Europa u de volgende zes jaar opnieuw wat vertrouwen geeft? Op basis van de huidige evaluatie zal dat vertrouwen, zoals ik heb vernomen, niet worden gegeven. Dat kan alleen op basis van nieuwe en versterkte maatregelen die u zou moeten voorstellen.

Minister Hilde Crevits: Uiteraard is er zoals in alle sectoren ook in de sector van het natuurbeleid heel wat werk aan de winkel. Ik ben me daar ten volle van bewust. Ik heb daarnet al geantwoord dat de aanbevelingen die in het boek van het INBO staan, bijzonder interes-

sant zijn om te komen tot een besluit dat de instandhoudingsdoelstellingen bepaalt. *(Opmerkingen)*

Dat besluit kon er al tien jaar geweest zijn, maar het is er tot op vandaag nog steeds niet. Daaraan moet worden gewerkt. Het Natuurdecreet laat dit sinds twee jaar toe en ik hoop dat het besluit er kan komen en dat het de basis kan zijn om in de toekomst te werken.

Ik wil nog een cijfer meegeven. Er is nog werk aan de winkel, maar de budgetten voor beheersubsidies aan erkende natuurreservaten zijn tussen 2004 en 2006 met een half miljoen effectieve uitbetalingen gestegen. Ook het aantal erkende natuurreservaten is gestegen, alsook het aantal hectaren oppervlakte. Het zijn kleine dingen, maar ze tonen wel aan dat er inspanningen zijn en worden geleverd.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de minister, ik kijk vooral uit naar de begroting 2008 en naar uw beleidsbrief. Dat wordt een belangrijke toetssteen voor onze fractie ten aanzien van u, de nieuwe minister van Natuur en Leefmilieu.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos Bex tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over een nieuwe milieubeleidsvereenkomst met betrekking tot de vergoeding voor afvalinzameling via gemeentelijke containerparken en tussenkomsten ter zake in de procedure voor de Raad van State

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, leden van de regering, dames en heren, het waren de VVSG, de intercommunale voor afvalverwerking EcoWerk, de steden Genk en Torhout en de gemeente Herent die als partij zijn opgetreden in de procedure bij de Raad van State die werd ingezet door de FEE, de beroepsfederatie van importeurs en fabrikanten van elektronische en elektrische apparatuur. Met deze procedure voor de Raad van State hebben ze geprobeerd om het ministerieel besluit van juli 2005 nietig te laten verklaren. Dat besluit regelde op welke manier gemeenten via hun containerparken zouden worden vergoed voor de prestaties die ze leveren in het kader van de aanvaardingsplicht.

Ik verwijs naar de vraag die de heer Van Dijck daarnet stelde met betrekking tot de financiële middelen van de gemeente. Indien we consequent de aanvaardingsplicht zouden toepassen en de gemeenten zouden vergoeden

voor datgene wat ze doen in het kader van die aanvaardingsplicht, dan zou heel wat geld naar de gemeenten stromen.

Nu de procedure is afgelopen en de Raad van State heeft geoordeeld dat het MB niet nietig te verklaren is, zitten we met het probleem dat het besluit moet worden toegepast. De MBO met betrekking tot wit- en bruingoed, gekend als AEEA, is geschreven, maar de vraag is of die als basis kan dienen om verder te gaan en de gemeenten effectief te vergoeden.

De totstandkoming van de MBO was al een echte processie van Echternach. Er zijn heel wat procedures tussengeslopen, wat alles achteruit heeft gesteld. We weten dat er een zeer belangrijke lobby vanuit Europa actief is om dit voorbeeld in Vlaanderen zo ver mogelijk op de lange baan te schuiven omdat het misschien wel consequenties zou kunnen hebben voor meerdere landen en federaties van fabrikanten in Europa.

De MBO is er nu wel, maar enerzijds zijn er voorstellen om de teksten van de MBO wat transparanter te maken, en anderzijds zou er toch weer verzet komen van de kant van de producenten tegen de manier waarop de MBO op dit ogenblik uitvoerbaar is. En last but not least kunnen we de MBO alleen voor Vlaanderen toepassen. En van de federatie van de bedrijven horen we bovendien dat ze bij voorkeur met een MBO werken die door de drie gewesten wordt aanvaard.

Dan is er nog het grote meningsverschil tussen Vlaanderen en Wallonië, zo zegt men mij. Vlaanderen wil de MBO als zodanig laten passeren, terwijl Wallonië nog een reeks tuchtprocedures wil invoeren precies om die gemeenten die de MBO niet correct toepassen, te kunnen sanctioneren. Dat is mooi, maar de zaken blijven zo wel aanmodderen. Intussen blijven sommige gemeenten van inkomsten verstoken.

Mijn vraag aan de minister is de volgende. Hoe gaan we zo vlug mogelijk trachten deze procedures af te wikkelten zodat de gemeenten krijgen waar ze recht op hebben, namelijk een vergoeding van de prestaties die ze verrichten in het kader van de aanvaardingsplicht?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik deel uw vreugde wat de procedure betreft. Mijn voorganger, Kris Peeters, heeft op 18 juli 2005 een besluit uitgevaardigd waarbij een vergoedingsregeling is afgesproken voor de gemeenten die op containerparken afvalmaterialen aanvaarden die onder de aanvaardingsplicht vallen. Tegen dat besluit is een procedure voor de Raad van State opgestart. Een aantal gemeenten, waaronder de uwe en de mijne, zijn daarin tussengekomen. Deze procedure is nu beëindigd, maar staat volledig los van het verdere verloop van de nieuwe MBO.

Het beëindigen van deze procedure brengt met zich mee dat de nieuwe MBO daadwerkelijk bestaat. Het besluit kan toegepast en uitgevoerd worden. Het is volledig opgenomen in de nieuwe MBO. In het ontwerp dat is goedgekeurd, staat dat de vergoedingsregeling moet worden toegepast zoals in het uitvoeringsbesluit is geschreven. Dat betekent dat nu moet worden gewacht op de definitieve goedkeuring van de nieuwe milieubeleidsvereenkomst.

Ik heb de procedure voor u meegebracht. Er is een akkoord. Het dossier ligt nu bij de Inspectie Financiën. We wachten op het terugsturen van het dossier. Twee weken geleden is er nog contact geweest tussen het kabinet van mijn voorganger en de Inspectie Financiën met de vraag wanneer het dossier terugkomt. We verwachten het binnenkort terug.

De tweede stap zal de principiële goedkeuring zijn door de Vlaamse Regering. Als dat achter de rug is – en ik hoop dat het binnenkort kan gebeuren – gaat de MBO in openbaar onderzoek en moet er nog advies komen van de Miniraad en de SERV en een tweede vaststelling door de Vlaamse Regering. Pas dan kan het dossier naar het Vlaams Parlement komen. Ik hoop dat het dit jaar zeker nog kan worden geregeld, al kan ik er geen termijn op plakken. Wat mij betreft, gebeurt dat liever gisteren dan morgen, want ik ben samen met u getuige geweest van de moeilijke totstandkoming van de MBO. Ik heb er goede hoop op dat het dossier nu zijn normale gang kan gaan.

De heer Jos Bex: Ik dank de minister voor haar antwoord en haar optimisme. Mijn vaststelling blijft wel overeind dat deze MBO een ware processie van Echternach heeft doorlopen. Ik heb het al gezegd. Mijn grote vrees blijft bestaan. Het is al de zesde maal dat ik over de MBO voor Recupel op dit podium sta, dat is al heel wat. We zullen over een paar weken zien of de procedure inderdaad vlot verloopt.

Ik heb nog een bijkomende vraag. Gaat u voor deze MBO alleen met Vlaanderen koers varen of gaat u, zoals de bedrijfsfederaties het vragen, wachten op een overeenstemming tussen de verschillende gewesten? Dat voert ons alweer heel wat maanden later. De gemeenten moeten dan ook weer heel wat maanden op hun geld wachten.

Minister Hilde Crevits: Ik hoop dat de MBO die nu bij de Inspectie van Financiën is, de procedure kan doorlopen, en dan is Vlaanderen bevoegd. Ik houd me aan de tekst die voorligt, en ik hoop dat hij kan worden goedgekeurd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de benoeming van een voorzitter en regeringscommissaris voor de Herculesstichting

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de Herculesstichting wordt blijkbaar een zorgenkind. Het was al een zorgenkind bij de oprichting, toen er al veel opmerkingen waren over de oprichting en de bevoegdheden. Daarna was er het incident met de aanstelling van de operationeel directeur de heer Luwel, gewezen adjunct-kabinetschef van mevrouw Vanderpoorten toen ze nog minister van Onderwijs was. Hij was gewoon bij aanduiding aangesteld.

Nu is er opnieuw enige deining over de regeringscommissaris en de voorzitter van de raad van bestuur. Dit extern verzelfstandigd agentschap is blijkbaar op zoek naar bestuursleden en naar een voorzitter die een specifieke en onafhankelijke technische expertise en knowhow op gebied van onderzoeksondersteuning en innovatie bezitten. Voor de voorzitter van de raad van bestuur komen we uit bij de gewezen kabinetschef voor het sociaaleconomisch beleid van de gewezen minister-president. Hoe toevallig toch ook weer. Voor de regeringscommissaris komen we uit bij iemand die een onafhankelijke technische expertise en knowhow op het gebied van onderzoeksondersteuning en innovatie bezit, namelijk de gewezen fractieleider van de VLD in de Kamer de heer Fons Borginon.

Ik ken Fons al een hele tijd, van toen hij nog praeses was van het KVHV in Antwerpen en ik preses was van een concurrerende studentenvereniging. De man heeft vele kwaliteiten, maar een onafhankelijke technische expertise en knowhow op het gebied van onderzoeksondersteuning en innovatie heb ik bij hem nooit mogen ontdekken. Maar verborgen talenten zijn er natuurlijk om ontdekt te worden. Dat is dan blijkbaar gebeurd, want hij is regeringscommissaris geworden.

De Vlaamse Regering lijdt aan dezelfde ziekte waaraan de Belgische politiek al zo lang lijdt: politieke benoemingen. Ik dacht dat het de bedoeling was om aan goed bestuur te doen, en goed bestuur sluit politieke benoemingen uit. Maar een van de eerste bestuursdaden van deze herschikte regering zijn politieke benoemingen. Gewezen parlementsleden en gewezen fractieleiders die het niet gehaald hebben bij de verkiezingen van 10 juni, worden opgevist om ergens een postje te krijgen, dit keer bij de Herculesstichting. Dat is geen daad van goed bestuur. U zult me straks een lange lijst met argumenten geven waarom de betrokkene toch weer geschikt is om

dit mandaat in te vullen. Maar we weten beter, net zoals de publieke opinie.

Ik ben dan ook zeer benieuwd naar uw antwoord over de manier waarop u een aantal politieke benoemingen doet bij de Herculesstichting die reeds onder vuur ligt. Zowel bij het Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen als bij het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek, kan de Herculesstichting op zeer weinig krediet rekenen, waardoor ook de relatie met de Vlaamse Regering vertroebeld is. Dit leidt niet echt tot rust voor het wetenschappelijk onderzoek.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Dewinter, ik dank u voor uw vraag. Ik had niet gedacht dat ik dat ooit in mijn leven zou zeggen, maar ik ben echt blij dat u deze vraag stelt. Ze biedt me de gelegenheid om een en ander factueel te verduidelijken en om een keer mijn gedacht te zeggen.

Mijnheer Dewinter, laten we beide functies eens onder de loep nemen en zien of beide personen daarvoor geschikt zijn.

Wat is een regeringscommissaris? Een regeringscommissaris – of dat nu is in Hercules, het IWT, in FIT of in het IBTT – is geen technicus van de instelling waar hij in zit. Een regeringscommissaris is een vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering in de instantie waar hij of zij is aangesteld en moet op twee zaken toezien. Hij moet kijken of de beslissingen van de instelling in overeenstemming zijn met de wettelijkheid, dus zien of het legaliteitsbeginsel gerespecteerd wordt. Daarnaast moet hij kijken of de beginselen van de financiële orthodoxie worden gerespecteerd.

Wat is het geschikte profiel voor een regeringscommissaris? Ongeacht de instelling, moet het iemand zijn die liefst weet wat een wet is en dus een juridische achtergrond heeft. Hij moet wat financieel onderlegd zijn en ervaring hebben met het werken in een publieke context. Ik denk dat de heer Borginon, van wie ik trouwens niet wist dat hij nog preses van het KVHV was geweest, wel degelijk beantwoordt aan deze vereisten.

Men kan moeilijk de ene maand de heer Borginon ophemelen als iemand die juist wegens of ondanks zijn ongelooflijke juridische capaciteiten uit de boot valt in de politiek, en een maand later zeggen dat de heer Borginon totaal geen capaciteiten heeft, omdat hij politicus is.

Ik denk dat zijn curriculum – en ik kan de curricula van de heer Borginon en de heer De Moor laten ronddelen – ten volle de aanstelling als regeringscommissaris staft.

Het gaat ook om middelzware tot zware onderzoeksapparatuur, die heel veel kost en waarvoor we internationale samenwerking zoeken. De heer Borginon heeft ook die achtergrond, dus ik denk dat hij daarvoor geschikt is.

De tweede persoon is Bart De Moor. Hij wordt voorzitter van de raad van bestuur. De Herculesstichting is ingesteld om middelzware en zware onderzoeksapparatuur structureel te financieren voor zowel het fundamenteel als het strategisch basisonderzoek aan universiteiten, hogescholen, onderzoekscentra en instellingen voor postinitieel onderwijs. De opdracht van de Herculesstichting bestaat ook uit het samenwerken met het bedrijfsleven.

Het bedrijfsleven doet ook onderzoek. Als we zien dat drie percent van het bnp naar onderzoeksuitgaven moet gaan, waarvan een percent van alle overheden moet komen, maar waarvan twee percent moet komen van het bedrijfsleven, is het belangrijk dat we samenwerken om die noodzakelijke investeringen in onderzoeksinfrastructuur te kunnen doen.

Als we een voorzitter zoeken van de raad van bestuur, moet hij ook expertise hebben. Hij of zij moet inzicht hebben in fundamenteel onderzoek en strategisch basisonderzoek. Hij moet voeling hebben met de academische wereld en ook met het bedrijfsleven. Hij moet een beetje ervaring hebben met onderzoeksmanagement en kennisvalorisatie en moet vertrouwd zijn met ons beleid inzake innovatie en wetenschap.

Dan denk ik dat het curriculum van de heer De Moor daar inderdaad aan beantwoordt. Hij is gewoon hoogleraar aan de Katholieke Universiteit Leuven, waar hij een grote onderzoeksgroep leidt. Hij heeft een uitgebreide publicatielijst en stond aan de wieg van vier spin-offbedrijven. Mijnheer Dewinter, hij is lid van de raad van bestuur – wat u waarschijnlijk politieke benoemingen zult noemen, maar ik zie dat niet zo – van het Vlaams Instituut voor Biotechnologie en het Instituut voor BreedBandTechnologie. Hij was inderdaad ook kabinetschef van voormalig minister-president Leterme en ook adviseur, want dat hebt u niet gezegd – ik weet niet of dat in uw ogen zijn zaak verbetert of verslechtert, maar in mijn ogen verbetert dat zijn zaak – van voormalig minister-president Van den Brande.

We zullen die beide curricula laten ronddelen, dan kunt u ze zelf bekijken.

Ook over het geld is een en ander gezegd. Gaat het over jobs? Neen, het gaat niet over jobs. Dames en heren, als ik de kranten mag geloven, denk ik dat er niet veel werkende mensen zijn die dat voor dergelijke bedragen zouden willen doen. De regeringscommissaris zal per zitting een bedrag krijgen, dat begrensd wordt per jaar omdat er geen nutteloze zittingen zouden gehouden

worden zonder voorwerp, namelijk het ‘faramineuze’ bedrag van 2125 euro bruto per jaar. Dat betekent bruto iets meer dan 200 euro per zitting. Dat is niet veel. De leden van de raad van bestuur zullen 250 euro bruto per zitting krijgen. Wat de voorzitter krijgt, moet nog vastgelegd worden. We denken aan wat gebruikelijk is, zijnde het dubbele van een gewoon lid, namelijk 500 euro per zitting. Ook in die gevallen is het bedrag begrensd tot wat overeenstemt met tien zittingen per jaar. Men moet wel aanwezig zijn. Niet komen is geen zitpenning. Ik denk dat dit overeenstemt met de geplogenheden en dat het zelfs aan de lage kant is. Tot hier de feiten.

Mijnheer Dewinter, nu heb ik een vraag voor u. Bent u nu echt een masochist? Ik krijg soms de indruk dat wij als beroepscategorie een bende masochisten aan het worden zijn. Is het werkelijk omdat iemand politicus is op een bepaald moment in zijn leven, dat hij daarna onbekwaam is om gelijk welke andere functie met een maatschappelijk belang te bekleden? Ik denk van niet. *(Applaus bij de meerderheid)*

Ik denk dat we fout zouden zijn mochten we de ervaring van mensen die aan politiek hebben gedaan, hetzij als verkozenen hetzij als niet-verkozenen, links laten liggen. In andere landen ziet men dat heel anders. Er zijn landen waar het bedrijfsleven, dat men moeilijk kan verdenken dat het onbekwamen aanneemt, ex-politici aantrekt en waar men hun ervaring waardeert. Wel, wij doen dat ook. Noemt u dat een politieke benoeming? Ik noem dat een benoeming van mensen die ervaring hebben en wier ervaring wij ten nutte kunnen maken, ook als ze niet meer actief zijn op een kabinet of als verkozen politicus.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, ik ben blij dat minister Moerman alles heeft kunnen zeggen wat op haar lever ligt. Ze is nu blij en tevreden en is veel frustraties kwijt. Als ik haar gelukkig heb kunnen maken, ben ik ook een gelukkig man.

De heer Borginon was blijkbaar niet goed genoeg meer om een verkiesbare plaats op de VLD-lijst te mogen bekleden, maar wel goed genoeg om via deze benoeming regeringscommissaris te worden. Dat is een loutere vaststelling, en meer ook niet.

Mevrouw de minister, ik noteer dat u bij de fanclub van politici die u voor u hebt, een punt scoort als u zegt: zijn wij politici niet goed genoeg, enzovoort. Uiteraard zijn wij politici daar goed genoeg voor, maar het toeval wil dat na verkiezingen alleen maar politici goed genoeg zijn om dit soort van functies in te vullen en dat er in de rest van de samenleving blijkbaar nooit nog iemand bekwaam wordt gevonden om dergelijke functies naar behoren uit te oefenen. Het verwondert me dat u, als bevoegd minister, alleen maar een ge-

buisde politicus van uw eigen partij kunt aanstellen om deze functie uit te oefenen. Ik stel alleen maar vast dat voor de brede omschrijving van een onafhankelijke technische expertise en knowhow op het gebied van onderzoeksondersteuning en innovatie, we toch wel uitgerekend uitkomen, nauwelijks drie weken na de verkiezingen, bij de fractieleider van een partij die u ook vertegenwoordigt, die niet meer in het parlement zetelt omdat hij niet meer verkozen wordt, en bij een gewezen kabinetschef van een gewezen minister-president die die job niet meer kan invullen. Dat stel ik vast. Ik vind niet dat dat een afkeuring of goedkeuring van de betrokken politici inhoudt, maar dat dat wel een afkeuring inhoudt van al die andere mensen die aan dezelfde criteria beantwoorden maar die helaas geen gebuisde politici zijn.

Probeer dus politieke benoemingen niet weg te moffelen. Geef openlijk toe dat u als Open Vld-minister hebt gekozen voor een regeringscommissaris uit uw eigen partij, die u moest opvissen en die toevallig ook misschien een aantal capaciteiten heeft die beantwoorden aan de jobomschrijving die u voor ogen hebt. Misschien is dat niet eens een schande, maar durf dat dan ook openlijk te zeggen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Fientje Moerman: Mocht ik de heer Borginon moeten opvissen met 2125 euro bruto per jaar, dan zou hij er niet erg ver mee komen.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de minister, u bent over geld begonnen. Heb ik ook maar één woord gezegd over centen? Dat is niet mijn betoog. Ik heb dat ook gelezen in de kranten. Anderen hebben het daarover. Ik heb het over de jobomschrijving en het feit dat blijkbaar alleen in die heel kleine groep mensen zich de juiste en bekwame mensen bevinden, terwijl u daarbuiten niet eens gaat zoeken. Dat was zo voor de operationeel directeur, die benoemd is zonder enige vorm van examen en zonder dat de betrokken functie nog maar open is verklaard. Hij is benoemd louter en alleen op basis van de partijpolitieke band. Dat is opnieuw zo voor de regeringscommissaris en voor de voorzitter van de raad van bestuur.

U weet dat de Herculesstichting onder vuur ligt, naar aanleiding van de oprichting ervan, vanwege het IWT en het departement Economie, Wetenschap en Innovatie. Dat gebeurde in de adviezen die ter zake zijn uitgebracht. Dat heb ik niet gezegd. Dat heeft de heer Sannen in mei gezegd, net als anderen in dit parlement. Toch veroorlooft men het zich om vandaag opnieuw hetzelfde te doen. Ik vind dat daar op zijn minst een aantal vragen bij moeten worden gesteld.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de begeleidende Vlaamse maatregelen rond het sociaal akkoord bij Opel Antwerpen

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, het sociale drama bij General Motors/Opel Antwerpen heeft vorig weekend zijn voorlopig beslag gekregen. Het zal niet het laatste sociale drama in Vlaanderen, noch in Antwerpen zijn, en het is zeker ook niet het eerste. We hebben in dit halfroond al herhaaldelijk mogen debatteren over de moeilijkheden in bepaalde traditionele Vlaamse sectoren. Ik heb bij die gelegenheid verwezen naar drama's die ik van iets naderbij heb mogen meemaken. Ik verwijs naar de teloorgang van het kraanbouwbedrijf Boomse Metaalwerken. Ik verwijs naar de teloorgang van de scheepsherstellingssector, met het opdoeken van de Shop. De opvolgers worden daar ook nu nog mee geconfronteerd. De scheepsbouw in mijn eigen regio heeft klappen gekregen. Vandaag heeft ook de diamantsector het moeilijk. In Vlaanderen, met een globaliserende samenleving, zijn we het stilaan gewoon met dit soort drama's te leven. Dat kan of mag de bedoeling niet zijn, maar dat is een ander debat.

Vandaag moeten we ons uitspreken over de manier waarop dit specifieke sociale drama van Opel werd afgehandeld. Ik stel vast dat – gelukkig voor de betrokken werknemers – een vrij riante oplossing uit de bus is gekomen. Laat dat duidelijk zijn: ik gun het hun ook. Het is niet hun eigen keuze om vandaag op de keien te worden gegooid. Ze zijn het slachtoffer van een wereldwijde beweging, waartegen Vlaanderen misschien niet sterk genoeg weerwerk biedt. Zij mogen dus niet het slachtoffer van het verhaal worden.

Ik stel echter ook vast dat de rest van de publieke opinie – de man in de straat en de pers, maar ook de politici – zich vragen stellen over de manier waarop deze vrij kleine groep betrokkenen een zo riante oplossing heeft kunnen en mogen verkrijgen. De publieke opinie heeft heel wat vragen. Op dit ogenblik, nu we het vergrijzingsvraagstuk in Vlaanderen aan het aanpakken zijn, onder meer door het Generatiepact, een brugpensioenregeling invoeren die uitzonderlijk gunstig is voor de betrokkenen, roept immers vragen op.

Ik stel vast dat het politieke halfroond, in het bijzonder uw meerderheid, ook heel wat vragen heeft. Open Vld zegt duidelijk: “We hadden het Generatiepact, laten we ons daaraan houden. Laten we met oplossingen die vandaag worden aangereikt, het Generatiepact niet uithollen.”

CD&V is intern zeer verdeeld. Enerzijds zegt de nieuw verkozen ex-topman van Volvo: “Dit is een bijzonder slecht signaal.” Ik denk dat hij als ex-topman van Volvo misschien beter geplaatst is dan anderen om hierover een oordeel te vellen. Het ACW, de vakbondsvleugel van CD&V, zegt anderzijds: “De aangereikte oplossing is bijzonder rechtvaardig.”

Sp.a zegt aan de ene kant bij monde van uw federale collega, uittredend minister Vanvelthoven: “Laat ons genuanceerd het dossier behandelen. Laat ons evalueren wat er te evalueren valt.” Aan de andere kant zegt uw partijgenoot de heer Kennes, die misschien verdienstelijk vakbondswerk heeft verricht en voor zijn mensen uit de brand heeft gesleept wat mogelijk was: “Mensen die nu op de keien worden gesmeten, hebben recht op dat brugpensioen.” Dat zegt de heer Cortebeek van het ACW vandaag ook.

Er zijn in dit debat insteken die het voor de meerderheid moeilijk maken om knopen door te hakken. Er is het sociale rechtvaardigheidsgevoel, waarvan we allemaal voorstander zijn.

De voorzitter: Kunt u afronden, mijnheer Penris?

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, ik rond af, maar ik denk niet dat een onderwerp als dit in drie minuten beslecht kan worden.

Het sociale rechtvaardigheidsgevoel geeft ons in om de mensen te geven waar ze recht op hebben. Maar laat ons dan ook geen onderscheid maken tussen de werknemers die toevallig in een groot concern werken en zulke riant vergoedingen krijgen enerzijds, en de mensen van de toeleveringsbedrijven, die even werkloos dreigen te worden, anderzijds. Laat ons, op een moment dat het patronaat om bekwame werknemers vraagt en om mogelijkheden om te ondernemen, toch geen mensen van 50 jaar met ervaring op brugpensioen sturen.

Mijnheer de minister, vandaag hebt u voor een keer mee de sleutels in handen. Uw advies wordt gevraagd door de wetgever. U moet de federale overheden vandaag adviseren. Niet alleen voor de mensen van Opel, maar voor de hele Vlaamse gemeenschap, is het nuttig om te weten wat u in het bijzonder en de meerderheid in het algemeen denken te moeten doen aan deze problemen.

De voorzitter: Minister Vandembroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandembroucke: Mijnheer Penris, u hebt tamelijk lang gesproken, maar dat is normaal bij zo'n belangrijke kwestie. Toch zal mijn antwoord heel kort zijn. Ik ben inderdaad gevat door deze kwestie omdat een bedrijf dat een verlaagde brugpensioenleeftijd wil toepassen, daarvoor toestemming moet vragen. Een

onderdeel van die toestemming is dat ze een begeleidingsplan moeten voorleggen. Als regionale minister verantwoordelijk voor Werkgelegenheid moet ik over de kwaliteit van die begeleiding een advies geven.

Ik heb dat plan nog niet ontvangen, dus zal ik vandaag niets zeggen. Spreken is zilver, zwijgen is goud, maar voor uw beurt spreken is bijzonder dom. Dat ga ik niet doen. Ik moet het eerst ontvangen. Ik ga het grondig bekijken en er dan een oordeel over vellen.

Ik hoef dat niet in het wilde weg te doen. Ik heb een tijd geleden een kader bekendgemaakt met een negental aandachtspunten op basis waarvan ik deze begeleidingsplannen beoordeel. U kunt dat inkijken als u wilt. Dat gaat bijvoorbeeld over de vraag of je alle getroffen werknemers helpt met de begeleiding, of je rekening houdt met het feit dat oudere werknemers extra begeleiding en inspanning vragen, de intensiteit van de begeleiding enzovoort.

We hebben een toetsingskader met negen criteria waarvan het ene criterium al belangrijker is dan het andere. Ik zal het gebruiken zoals ik het ook voor andere bedrijven heb gebruikt. Ik wacht tot ik het dossier dat voor mij bestemd is, krijg en kan bekijken. Ik zal de kwaliteit van de begeleiding beoordelen. Ik zal u en anderen ongetwijfeld wel laten weten wat ik dan zal doen. Vandaag doe ik dat nog niet, want dat zou me, eerlijk gezegd, bijzonder dom lijken.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, u bent een bijzonder gedegen tegenstander. Ik waardeer u daarvoor. U bent een technicus, zoals er maar één, twee, of nu misschien drie deel uitmaken van de Vlaamse Regering. Soms verdenk ik u ervan dat u van de jezuïeten komt. Ik wel, en de manier waarop u antwoordt, is de manier waarop ik in uw plaats ook zou antwoorden. U blijft technisch, u blijft op de vlakte en in wezen zegt u niets.

Minister Frank Vandembroucke: Dat is zeer juist. Ik zeg uitdrukkelijk niets.

De heer Jan Penris: De jezuïeten sloegen ons om de oren met Latijnse spreuken. Een van die spreuken komt van Cicero: ‘Dum tacent clamant’ of ‘Hun stilzwijgen is oorverdovend’. Uw stilzwijgen in deze, mijnheer de minister, is oorverdovend. U verschuilt zich misschien, en dat is gemakkelijk en in uw positie voor een stuk ook terecht, achter het technische aspect van het dossier. U zegt dat u nog niet gevat bent, dat u het dossier pas zult beoordelen als het voor u ligt en dat u dan de nodige stappen zult zetten. U kunt echter niet ontkennen dat er op dit moment een heel belangrijk politiek en maatschappelijk debat aan het woeden is, niet alleen in de kranten, maar ook aan de togen van de cafés in Vlaanderen, in de werkhuizen en in de sociale plaatsen. De mensen spreker erover en ze vragen zich af hoe hun

regering met dit probleem omgaat. Dan zwijgen, mijnheer de minister, is schuldig zwijgen en is op een politiek incorrecte manier afwezig blijven in het politieke debat. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, vanuit de CD&V-fractie wil ik opmerken dat we deze zaak met heel veel bekommernis volgen. Over de ontslagvergoedingen willen we graag zeggen dat we er akte van nemen, maar ook dat we respect tonen voor het resultaat van de vrije onderhandelingen tussen de sociale partners, tussen de werkgevers en de werknemers.

Wel hebben we ook enige bekommernis, want we vragen ons af in welke mate het resultaat versturende gevolgen kan hebben voor de toekomst, binnen de sector, maar vooral ook in vergelijking met andere sectoren. Ik denk aan een concreet voorbeeld: de affaire bij GB. We kunnen onmiddellijk de vergelijking maken. Dat is toch wel iets om over na te denken. Het is goed dat het publieke debat zich richt op de mate waarin eventuele marktversturende effecten beperkt kunnen worden.

De brugpensioenregeling vormt een ander paar mouwen. Ik ben ervan overtuigd dat het een slecht signaal is. We lezen bijna elke dag in de krant dat er arbeidskrapte is in Vlaanderen en dat onze economie zucht onder een tekort aan arbeidskrachten, zelfs in die zin dat het een handicap is voor een duurzame economische groei. De minister weet dit en heeft dit maanden geleden al gezegd. Hij en de hele Vlaamse Regering zetten er met de competentie-agenda sterk op in om alle Vlamingen aan het werk te zetten, om mee te zorgen voor een duurzame economische groei. Dit signaal is niet zo'n goed signaal, zeker niet tegenover de 50-plussers. Een vakbondsonderhandelaar heeft trouwens gezegd dat het absoluut niet de bedoeling is dat de mensen die een brugpensioen krijgen, effectief een job aanvaarden. Het is onze verantwoordelijkheid als politici om daar een ander signaal tegenover te zetten.

Ik zou u daarom willen oproepen, mijnheer de minister, om de tewerkstellingscellen niet als een formeel orgaan te beschouwen, maar om ze effectief te toetsen op een daadkrachtige werking en op een goede begeleiding van de mensen. Ze moeten mee in het oog houden dat de doelstellingen, die ook in de wet worden vooropgesteld en vervat zijn in de negen doelstellingen die u een tijdje geleden hebt gedefinieerd, worden nageleefd.

Anders gaan we de verkeerde richting uit. Het is absoluut noodzakelijk dat we in de huidige dynamische economie en arbeidsmarkt zorgen voor actieve ontslagvergoedingen. Ze moeten een hefboom worden voor een

nieuwe job. Dat is onze bekommernis. Ik ben ervan overtuigd dat dat ook de uwe moet zijn.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mevrouw de voorzitter, collega's, de heer Penris kan het niet laten om bij welk debat dan ook de speelse toer op te gaan. Ik vind het oprecht misplaatst dat u dit ernstig moment en feit speels benadert. (*Gemompel*)

U tracht in de eerste plaats de drie meerderheidspartijen, die duidelijk genoeg communiceren, uit elkaar te halen door hun woorden te verdraaien. Iedereen heeft recht op een mening over deze kwestie. Die meerderheidsmeningen liggen naar mijn bescheiden oordeel overigens niet zover uit elkaar. U hebt ook nog gewag gemaakt van de kwaliteit van onze ministers. U ziet er maar drie goede, terwijl uw fractievoorzitter een week geleden nog een vierde feliciteerde als zijnde de beste minister van de laatste tien jaar. U bent dat precies vergeten. Dat mag eens worden gezegd.

De heer Jan Penris: Ik heb geen namen genoemd, mijnheer Vermeiren.

De heer Francis Vermeiren: Nee, ik ook niet.

Ik vind het misplaatst dat we de waarde, de kwaliteit en de intelligentie van de ministers van hieruit beoordelen. Zo kunnen zij dat ook met de parlementsleden gaan doen. Waar gaat dat eindigen? Daar ben ik bang voor.

Als u de VLD vernoemt en haar standpunten, dan zou ik het appreciëren dat u die correct vernoemt en citeert. Wat heeft de VLD bij monde van haar voorzitter verklaard? Dat zij zich op geen enkel moment wenst te mengen in onderhandelingen over vergoedingen. Men kan het betreuren dat niet iedereen dezelfde ontslagregeling kan treffen of krijgen. Het contract dat wordt afgesloten tussen werkgever en werknemer, is een zaak van de betrokken partijen. Als de syndicaal afgevaardigden door omstandigheden en door onderhandelingen tot een akkoord komen, dan is dat voor de VLD een zaak tussen werkgever en werknemer, waar wij ons niet mee te moeien hebben.

We durven er nu al op aandringen om na te denken over de tweede fase van het Generatiepact. Volgens mij is iedereen het erover eens: op elke plaats, aan elke toeg, elke werknemer en werkgever vindt dat het eigenlijk niet meer van deze tijd is dat iemand op vijftig jaar met brugpensioen gaat. Er zijn dan nog te weinig mogelijkheden om tewerkstelling in de hand te werken en om oudere werklozen te activeren. Ik zou willen dat men zich niet ergert aan uw woorden, maar zich daarom bekommert.

Dat is het standpunt dat wij verkondigd hebben! Met contracten bemoeien wij ons niet. Verder stellen wij

ons de grootste vragen over het niet-activeren van werklozen boven vijftig jaar. Door de demografische evolutie en ter bescherming van onze economie kan dit in de toekomst niet meer gedoogd worden.

Ik wou ons standpunt eens duidelijk aflijnen. Ik wou u ook terechtwijzen. Ik twijfel er niet aan dat u zich vergist hebt met uw speelse benadering. Ik ken u intussen veel te goed. Ik heb uw speelsheid op sommige momenten leren appreciëren. Dit is veel te ernstig om mee te lachen.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, ik heb de minister zelden zo kort horen antwoorden. Of dat nu jezuïtentaal is of niet, dat laat ik in het midden. Het antwoord was bovendien een beetje naast de kwestie. Het was een beetje een antwoord van een beheerder van een dossier. Maar we zitten hier in een politieke assemblee. Politici die worden geconfronteerd met een maatschappelijk probleem – het opbod van ontslagvergoedingen valt onder die term – moeten positie innemen.

De heer Van den Heuvel heeft het over ‘bekommernis’, ‘respect’ en andere dure woorden, maar ik hoor niet wat het standpunt van de CD&V terzake is.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw Vogels, is het nog toegestaan om eerst eens na te denken vooraleer men iets zegt? Politici mogen toch wel veertien dagen nadenken vooraleer ze over zo’n fundamenteel probleem een uitspraak doen. Anders komen we in een samenleving terecht die enkel met slogans werkt.

Mevrouw Mieke Vogels: U hebt gelijk, mijnheer Van Rompuy, maar dan moet u zelf ook veertien dagen nadenken voor u uitspraken doet in de pers. In de pers doet men wel uitspraken, maar in deze assemblee gebruikt men holle woorden en fietst men met een grote bocht om de kwestie heen.

Met deze toespraak bewijst u overigens dat u familie bent van de heer Vermeiren, uw collega uit dezelfde gemeente. Hij gebruikt geen jezuïtentaal, maar lijkt veeleer op een dorpspastoor die met opgeheven vingertje vertelt wat de heer Penris wel en niet mag zeggen. (*Opmerkingen van de heer Vermeiren*)

Ik ga akkoord met de vraag van de heer Penris, en ik vind dat een politieke assemblee de moed moet hebben om politiek te bedrijven en een duidelijke uitspraak te doen. Ons standpunt is het volgende. Ik heb geen probleem met de hoge ontslagvergoeding voor de werknemers. Dit hoort bij de tijdsgeest. Waar ik wel een groot probleem mee heb, is dat het, zowel bij de CEO’s als bij de werknemers, altijd weer over de sterke sectoren gaat. We worden op dit moment geconfronteerd met een soort

downcycling van de kwaliteit van de arbeid: de goede jobs van mensen die een goed loon, een pensioen- en een hospitalisatieverzekering hebben, worden afgekocht en vervangen door jobs die van mindere kwaliteit zijn en een hoger rendement eisen. Als ik collega’s hoor zeggen dat vijftigplussers die dergelijke goede jobs gehad hebben, nu maar – via interimkantoren of toeleveringsbedrijven – moeten gaan werken onder veel slechtere voorwaarden en met veel hogere rendementseisen, vind ik dat een groot probleem.

Dit gaat over de kwaliteit van arbeid. Er zijn inderdaad heel veel werkplaatsen, maar we moeten in dit halfroond dringend het debat over de kwaliteit van arbeid voeren. Het debat mag niet alleen gaan over het aantal jobs en het aantal vijftigplussers dat nu maar moet gaan werken in andere jobs, die veel minder betaald worden en veel meer eisen stellen. Dat is ons standpunt. Ik zou graag eens het standpunt van de collega’s horen.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, ik zou de leden van dit parlement willen uitnodigen. Morgenvroeg hebben wij een gedachtewisseling met minister Vandenbroucke over het meerbanenplan van de overheid. Mijnheer Penris, we kunnen daar eens van gedachten wisselen over de moeilijke maatregelen die men tot nu toe genomen heeft met het oog op de activering van vijftigplussers. In de evaluatie van de VDAB zie ik dat de vijftigplussers een van de knelpuntgroepen zijn die het moeilijkst te activeren zijn op de arbeidsmarkt.

Ik nodig de collega’s uit om morgen in discussie te treden met de minister. Dan zitten we niet met een tijdslimiet van vijftien minuten zoals bij deze actuele vraag. We kunnen dan eens rustig kijken wat de problemen zijn en bespreken hoe we de vijftigplussers opnieuw aan het werk kunnen krijgen.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik voel mij verplicht om wat grondiger uit te leggen waarom ik nadrukkelijk zo kort geantwoord heb. Wat er nu gaat komen – een tewerkstellingscel en de begeleiding van mensen in die tewerkstellingscel – mogen we niet zien als een formaliteit die snel ingevuld moet worden. We moeten dat ernstig nemen, want het gaat over het begeleiden van mensen naar werk.

Precies omdat ik daarover een ernstig en weloverwogen advies wil geven, manifesteer ik mij vandaag niet in de publieke discussie over de brugpensioenregeling en de premie voor vrijwillige vertrekkers. Ik wil mij concentreren op wat aan mij gevraagd zal worden, namelijk wat de kwaliteit van het outplacement is, wat de kwaliteit van de begeleiding is en hoe de tewerkstellingscel zal functioneren. Als ik daarover sterke signa-

len wil geven, moet ik niet meegaan in de andere discussie, die over het gehele sociale plan gaat.

Ik gebruik een misschien wat bizarre vergelijking om het te verduidelijken. Stel dat er een groot debat aan de gang is over de vraag of een bepaalde wagen drie, vier of vijf wielen moet hebben. Als het mijn bevoegdheid is om iets te zeggen over de kwaliteit van de benzine, dan moet ik, wanneer ik me daarin duidelijk wil positioneren, niet mee discussiëren over het aantal wielen. Zo is de procedure ook in dit geval.

Men vraagt de mening van de gewestelijke minister over de kwaliteit van het begeleidingsplan, over de manier waarop dat zal gebeuren en over de wijze waarop de tewerkstellingscel zal werken. Ik kan daar niets over zeggen, want ik heb dat dossier nog niet gekregen. Ik heb achter de schermen wel al aan het bedrijf laten weten wat de eisen zijn die wij stellen. We kijken dus niet passief toe. Daar wil ik het debat wel over voeren. Ik wil me echter niet moeien met de grote publieke discussie die nu aan de gang is. Daarmee help ik noch mezelf, noch u, noch de betrokken arbeiders en het betrokken bedrijf.

Ik vraag dan ook in het belang van iedereen dat men toelaat dat de Vlaamse Regering niet voor haar beurt spreekt op basis van een dossier dat nog moet worden voorgelegd. Ik kan het dossier pas beoordelen wanneer ik het heb gekregen. Bij een latere gelegenheid ben ik bereid mijn mening te geven over hoe het verder moet met de arbeidsmarkt.

Ik verstop me niet, aangezien mijn oordeel niet wordt gevraagd over de brugpensioenleeftijd of over de gouden handdruk. Het oordeel gaat over de kwaliteit van de outplacement. Ik moet dat nog bekijken, want ik heb het nog niet gekregen.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, technisch gezien is uw antwoord wellicht juist. Ik leg me erbij neer, maar ik betreure wel dat u geen gebruik hebt gemaakt van de gelegenheid, zoals de andere fracties dat duidelijk wel hebben gedaan, om uw ideologische positie te verduidelijken.

Ik heb zeer duidelijke uitspraken gehoord van de heer Vermeiren en van mevrouw Vogels. Ik heb minder duidelijke uitspraken gehoord van CD&V. Daar heb ik enkel de rechtervleugel horen spreken. Ik weet niet wat de linkervleugel denkt. Van de N-VA heb ik een uitdaging ontvangen. Sp.a-spirit is in deze aangelegenheid echter stil gebleven. De parlementsleden van die fractie hebben zich achter uw rug verschuild en hebben er zich vanaf gemaakt met uw technisch antwoord, mijnheer de minister. En dat vind ik, en ik niet alleen maar ook de werkgevers in Vlaanderen en zeker de werknemers die van u en van uw partij duidelijkheid vragen, betreurenswaardig.

Mijnheer Peumans, om op uw uitdaging in te gaan, ik zal me morgen moeten laten verontschuldigen. Ik moet mijn eigen commissie leiden. Ik neem echter aan dat de vertegenwoordigers van mijn fractie uw uitdaging zullen aangaan. Ik hoop, mijnheer de minister, dat u op dat moment wel het debat ten gronde zult willen voeren.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik zal daar morgen ook niets over zeggen. U zult dus niets missen op dat punt. Vermits ik deze aparte rol heb op een specifiek onderdeel van wat voorligt, en dat onderdeel er nog niet is, kan ik vandaag, morgen en ook overmorgen niets zeggen. Indien ik een parlements lid of een minister met een andere bevoegdheid zou zijn, dan zou ik daar misschien ook iets anders over kunnen zeggen. Aangezien ik echter een andere rol heb, zal ik me daarop concentreren. U wilt dat niet begrijpen, ik neem dat aan en ik hoop dat andere mensen dat wel willen begrijpen.

De heer Jan Penris: Dit is een gemiste kans voor dit parlement. We hebben deze belangrijke gelegenheid te baat genomen om een debat dat woedt in de publieke opinie, ook hier te vertalen. Ik stel vast dat een aantal collega's de uitdaging zijn aangegaan.

Mijnheer de minister, u en uw fractie doen dat duidelijk niet. Ik betreure dat. Dat is een gemiste kans voor dit parlement, maar voor uw fractie in het bijzonder. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Laurence Libert tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de zoektocht van de universiteiten naar personeel

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, De Standaard kopte gisteren dat universiteiten steeds meer op zoek zijn naar personeel. De Katholieke Universiteit van Leuven is bijvoorbeeld op zoek naar 50 nieuwe medewerkers. De universiteit van Hasselt en die van Gent hebben een tachtigtal openstaande vacatures. Het Universitair Ziekenhuis van Antwerpen selecteert via grote advertenties. Er zijn niet alleen vacatures voor wetenschappelijk personeel of academici, maar vooral voor administratief en technisch personeel.

Tegenwoordig zijn universiteiten niet enkel meer plaatsen waar alleen les wordt gegeven of waar een professor in zijn ivoren toren onderzoek verricht. Het zijn plaatsen waar tal van activiteiten plaatsvinden. Zo

ontstaan er de spin-offs, worden er interuniversitaire labs opgericht, gebeurt er onderzoek en ontwikkeling. Universiteiten gaan ook samenwerkingsakkoorden aan met overheden en bedrijven. Met bedrijven gebeurt dat onder andere om ervoor te zorgen dat studenten bedrijfservaring opdoen. Ook spelen ze een rol bij eventuele tewerkstelling door jobbeurzen in te richten. Ze moeten dan contacten leggen met de bedrijven. Die contacten moeten ook onderhouden worden. Dat vergt dan weer extra personeel om daar tijd en energie in te steken. Universiteiten moeten aan netwerking doen binnen de bedrijfswereld om met de nieuwe trends mee te gaan.

Ook de decretale wijzigingen, zoals die inzake de flexibilisering van de lesopdrachten, de bamastructuur, de associaties, waarin de universiteiten een belangrijke rol spelen, moeten eveneens op een vlotte en gemakkelijke wijze geïmplementeerd worden in de universiteiten. Het administratief-technisch personeel, dat vaak een grote juridische kennis heeft, speelt een rol om die implementatie vlot te laten verlopen.

Ook de internationalisering heeft een invloed op de universiteiten. Universiteiten die innovatief en progressief willen zijn, moeten op de trein van de internationalisering springen. Ik verwijs naar de Bolognaverklaring en de Lissabonstrategie. Dat alles heeft een belangrijke invloed op de dagelijkse werking van de universiteiten. Ook daarvoor hebben ze nood aan specifiek personeel: personeel dat meertalig is, dat de flexibilisering kan omzetten in beleidslijnen, dat de trends kan opvolgen.

Mijnheer de minister, nu blijkt dat die vacatures niet gemakkelijk ingevuld geraken. De professoren en academici kunnen die taken ook niet uitvoeren. Bent u het ermee eens dat die wijzigingen de universiteiten ertoe dwingen om meer specifiek personeel aan te werven? Bent u in uw functie van minister van Onderwijs van plan om enige maatregelen te nemen om de universiteiten te helpen?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, het klopt dat de personeelsdiensten van de hogescholen en universiteiten op dit ogenblik een drukke tijd doormaken. Ik zou het beeld wel enigszins willen bijstellen. In hun zoektocht gaat het niet alleen om administratief en technisch personeel, in heel belangrijke mate gaat het over onderwijzend en academisch personeel.

Mevrouw Libert, zoals u goed hebt toegelicht, heeft het probleem te maken met de doorgedreven professionalisering die nu in het hoger onderwijs aan de gang is. Er is inderdaad meer nood aan ondersteunende functies, aan administratieve functies op hoog niveau. Dat is overigens ook in het belang van de kwaliteit van het onderwijs. Mensen die onderwijs verstrekken, kunnen ontlast

worden door een goede administratieve omkadering. Bepaalde taken kunnen academisch en onderwijskundig beter worden uitgevoerd via een goede omkadering. Bij de studenten is er ook vraag naar een goede kwaliteit bij de organisatie van het onderwijs.

U hebt ook verwezen naar de bamastructuur, de herziening van het curriculum die daarmee samenhangt, de internationale competitie en de nieuwe uitdagingen. Die zorgen inderdaad voor een druk tot professionalisering.

U vraagt me wat we doen om tegemoet te komen aan die problemen. Om te beginnen zorgen we voor de nodige financiële middelen. We zullen binnenkort het ontwerp van financieringsdecreet bespreken. Dat ontwerp zorgt voor tientallen miljoenen euro extra voor ons hoger onderwijs. Ik denk dat ze die goed zal kunnen gebruiken.

Ten tweede: wij zullen hier, hoop ik, in deze legislatuur een basisdecreet goedkeuren waarin we een reeks van decreten die hogescholen en universiteiten aansturen zullen coördineren tot een overzichtelijker geheel. Ik hoop dat we samen met u van dat basisdecreet gebruik zullen kunnen maken om de wetgeving niet alleen te coördineren en in één stuk onder te brengen, maar ook om haar duidelijker te maken en te vereenvoudigen. Universiteiten en hogescholen klagen in de periode waarin ze nu zitten vaak ook over de complexiteit van de regelgeving.

Ik weet niet of u nog een van mijn andere bevoegdheden voor ogen had toen u mij de vraag stelde. Ik ben ook bevoegd voor arbeidsbemiddeling. Ik heb op dat punt nog geen vragen gekregen, maar het is evident dat als de personeelsdiensten van de universiteiten en de hogescholen een beroep willen doen op de VDAB en een gespecialiseerde samenwerking zouden wensen, zij daar absoluut aan het goede adres zijn.

Ik heb in het korte tijdsbestek tussen uw indienen van de vraag en het moment waarop ik word verondersteld een antwoord te geven niet de gelegenheid gehad om contact op te nemen met de VDAB en te vragen of daar al bepaalde demarches worden ondernomen. Maar indien de personeelsdiensten meer dan vroeger gebruik willen maken van de diensten van de VDAB, dan zijn ze natuurlijk zeer welkom.

Mevrouw Laurence Libert: Dank u, mijnheer de minister, voor uw antwoord. Wij zullen zeker alle maatregelen steunen die tot vereenvoudiging leiden.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik benader dit dossier uit nog een andere invalshoek.

Mijnheer de minister, bijna tegelijkertijd met de berichtgeving in de pers over de moeilijkheden die de universiteiten ondervinden om personeel te vinden, staat in diezelfde pers dat hooggeschoolden van allochtone afkomst heel moeilijk aan de bak komen. Voor mij zijn hooggeschoolden van allochtone afkomst vooral hooggeschoolden.

Bent u bereid om de universiteiten en de hogescholen te wijzen op dat reservoir aan bekwaamheid waarover wij beschikken, met mensen die afgestudeerd zijn volgens de criteria en de normen van onze universiteiten en hogescholen, en die dus hoe dan ook bekwaam genoeg zijn eventueel te worden aangeprezen aan onze instellingen en daar als reservoir te dienen voor die aanwervingen?

Minister Frank Vandenbroucke: Dat is absoluut een goed punt. Ik had het opgenomen in mijn voorbereiding, maar ik ben er hier niet toe gekomen.

Dat dit soort van vacatures lopen, waarbij men academisch en onderwijzend personeel aanwerft, maar ook administratief en technisch personeel, is natuurlijk een uitgelezen kans om op al die niveaus een diversiteitsbeleid te ontwikkelen en om te bewijzen dat het ook voor jonge allochtonen loont om te studeren en diploma's te behalen. Wij moeten als samenleving aantonen dat studeren de moeite loont, dat je er iets mee kunt beginnen.

U hebt een goed punt. Ik zal de betrokken instellingen laten weten dat deze opmerking hier werd gemaakt. Ik zal hen herinneren aan het feit dat we van hen een diversiteitsengagement hebben gekregen, en dat dit misschien de gelegenheid is om op dat vlak extra inspanningen te leveren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de verspreiding van een creationistisch boek onder Vlaamse scholen

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 8 mei stelde mijn collega mevrouw Hermans u, mijnheer de minister, al een gelijkaardige vraag over het creationisme. Het gaat hier meerbepaald over de verspreiding op onze scholen van het boek 'The Atlas of Creation' van de genaamde Adnan Oktar.

Het creationisme is een strekking die de hele evolutieleer, die wij zo goed kennen en waarop onze maatschap-

pij toch is gestoeld, ontkent, en die zegt dat het darwinisme verwerpelijk is en dat wij, met heel ons heelal en alles wat daarbij hoort, gecreëerd en geschapen zijn door God. Het creationisme stelt dat daar geen evolutie aan te pas is gekomen.

Oktar heeft het darwinisme of de evolutieleer bovendien de schuld van de aanslagen op 11 september 2001 en van verschrikkelijke gebeurtenissen zoals de Holocaust.

U hebt op 8 mei terecht geantwoord dat u niet onmiddellijk actie zou ondernemen. Er zouden immers geen tekenen zijn dat dat boek effectief in onze scholen verspreid zou worden, en evenmin dat onze leerkrachten niet verstandig genoeg zouden zijn om dat boek links – of rechts – te laten liggen.

Inmiddels zijn er nieuwe elementen. Uit een artikel in de pers blijkt dat het boek onze scholen heeft bereikt. In dat artikel staat ook een reactie van de adjunct-directeur van het Sint-Victorinstituut in Turnhout, die stelt: "Het is een prachtig boek met fantastische illustraties. Het was de jongste weken zeer druk, dus we weten nog niet wat we er juist mee gaan doen. De leerkrachten godsdienst waren alleszins zeer geïnteresseerd en nemen tijdens de zomervakantie met plezier het boek door. Misschien doen ze er volgend jaar wel iets mee." Mijnheer de minister, dit is toch wel een gevaarlijke evolutie.

Een ander nieuw element is het rapport van de Raad van Europa die het, naar aanleiding van religieus rechts dat overwaait uit de VS, noodzakelijk heeft geacht om een zeer duidelijke en dringende stelling naar voren te brengen. Op de zitting van 26 juni is een rapport goedgekeurd dat "het creationisme absoluut onwetenschappelijk en niet geschikt voor het onderwijs" noemt en waarschuwt dat "als we niet oppassen, het creationisme een bedreiging vormt voor de mensenrechten. Op deze ernstige bedreiging door religieuze fundamentalisten moet de Raad van Europa reageren voor het te laat is."

Mijnheer de minister, ik sta vandaag voor u omdat ik denk dat er een aanzienlijke wijziging is van de situatie. Er zijn twee nieuwe elementen. Uw antwoord van 8 mei was heel terecht en verwees naar een diepgaande evaluatie in september, waarbij de eindtermen eventueel zouden worden aangepast door de evolutieleer niet enkel op te nemen in de eindtermen van het ASO, maar ook in die van het BSO en TSO. Dit kan niet als voldoende worden beschouwd. De overheid moet een duidelijk signaal geven dat dit niet kan. De evolutietheorie van Charles Darwin is een van de hoekstenen van onze westerse maatschappij en democratie. Zult u via een omzendbrief het signaal aan de scholen geven, zoals uw collega Arena aan Waalse zijde ook heeft gedaan, dat dit duidelijk niet strookt met onze eindtermen en leerplannen?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, mevrouw De Ridder, het klopt dat mevrouw Hermans me daarover heeft ondervraagd. Ik heb toen geantwoord dat ik nog geen grote beweging met betrekking tot dat boek in Vlaanderen zag. Ik zag dan ook geen reden om een bijzondere actie te ondernemen. Ik heb toen ook gezegd, en ik blijf daarbij, dat de directies en leerkrachten in onze scholen over het algemeen wel verstandig genoeg zijn om zelf een oordeel te vormen over zulke, eigenlijk nogal dwaze, verhalen en strekkingen zoals het creationisme.

Ik geef wel toe dat er een nieuw feit is. Ik heb ook in de krant gelezen dat een adjunct-directeur van een school zegt dat leerkrachten godsdienst dit met interesse zullen bekijken. Ik wil een beetje voorzichtig zijn met feitenkennis die ik uit kranten haal. Wat heeft die adjunct-directeur precies willen zeggen? Heeft die man het boek gelezen of niet? Dat blijkt niet allemaal bijzonder duidelijk uit het interview. Om u ter wille te zijn, zal ik toch een brief sturen naar de erkende instantie voor de katholieke godsdienst in het katholiek onderwijs en vragen naar haar reactie. Ik zal u het resultaat daarvan overmaken.

Ik zal me echter niet moeien met de verantwoordelijkheden van die erkende instantie. We houden ons niet bezig met leerplannen godsdienst en met wat er in deze vakken gebeurt. Dat is fundamenteel in ons onderwijsbestel. Ik hou me ook niet bezig met de erkende instantie voor niet-confessionele zedenleer of met andere erkende instanties. Gezien het merkwaardige relaas van het interview in de krant, is het interessant om aan de erkende instantie voor de katholieke godsdienst te vragen hoe ze daarop reageert en welke instructie ze daarover eventueel geeft. Aangezien we binnenkort in reces zijn, zal ik u het antwoord schriftelijk moeten overmaken, maar u zult het krijgen.

Ik vind het belangrijker dat we bezig zijn met het herbekijken van de eindtermen voor wetenschappen. Dat is de gelegenheid bij uitstek om een aantal dingen te herbevestigen die evidenties zijn in onze eindtermen, zoals de evolutieleer. We zullen de eindtermen wetenschappen voor het basisonderwijs en de eerste graad herbekijken en uiteindelijk ook in de bovenbouw van het secundair onderwijs. Ik hoop dat te kunnen doen tegen 1 september 2009. Dat zal een herbevestiging zijn van het belang van wetenschappelijk denken.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik dank u voor uw antwoord, vooral voor het eerste gedeelte ervan. Het is belangrijk dat er een signaal wordt gegeven of op zijn minst bij de betrokken directies wordt gepolst hoe zij omgaan met het voorliggende boek.

Mijnheer de minister, bent u ook bereid om in het kader van de aanpassing van de eindtermen de verbreding naar het BSO en het TSO te bewerkstelligen?

U had in uw antwoord van 8 mei gesteld dat de expliciete benadrukking van de evolutieleer al duidelijk ingeschreven staat in de eindtermen van het ASO, maar nog niet in de laatste graad van het BSO en TSO, maar dat u naar aanleiding van een evaluatie en gesprekken die in september moeten plaatsvinden, bereid bent om dit te overwegen.

De heer Luc Van den Brande: Ik heb mevrouw De Ridder horen verwijzen naar een rapport van de Raad van Europa. Als voorzitter van de EVP-fractie heb ik uitstel van dit rapport gevraagd omdat het over de gevaren gaat van het creationisme in het opvoedkundige project.

Ik heb uitstel gevraagd omdat een welbepaalde gedachtegang meebrengt dat men iedereen op één noemer plaatst. Ik behoor absoluut niet – en mijn fractie in de Raad van Europa evenmin –, tot degenen die als integristische creationisten worden beschouwd. We moeten onderkennen dat de evolutieleer zijn plaats heeft en dat is afdoende bewezen, maar het mag niet verhinderen dat mensen vanuit hun geloofsopvatting ook aannemen dat er buiten de evolutieleer of het wetenschappelijke aspect, wellicht ook nog een andere Creator kan bestaan die aan de oorsprong van het leven ligt.

Daarmee wil ik aantonen dat we tegenover deze zaken op genuanceerde wijze moeten denken. In het kader van de eindtermen moeten we goed bekijken op welke plaats deze zaken worden aangereikt. Het beste onderwijs is het onderwijs waarin jongeren niet worden geïndoctrineerd, maar leren openstaan voor verschillende opvattingen.

We zullen het rapport opnieuw bekijken tijdens de oktoberzitting in Straatsburg.

Mevrouw Cathy Berx: Ik dank de minister voor zijn omstandige antwoord. Het is cruciaal dat leerlingen bijzonder kritisch leren omgaan met wat hen wordt voorgelegd. Rekening houdend met de terechte keuze dat de kennis van de evolutieleer een eindterm is voor het vak biologie, en zij dus de leer van Darwin moeten kennen, hoeft het geen probleem te zijn dat leerlingen geconfronteerd kunnen worden met een theorie die daar haaks op staat. Voor zover en in de mate het gebeurt met de bedoeling dat de leerlingen zeer kritisch dergelijk teksten kunnen onderzoeken o.m. vanuit hun kennis van de evolutieleer. Ook dit kan passen in de spanningsrelatie tussen rede, rationaliteit en geloof waarover de Paus sprak in zijn rede van Regensburg. Er is niets mis mee dat leerlingen die in een katholieke school schoollopen resp. het vak Katholieke Godsdienst, Islam of een andere erkende godsdienst volgen, dat op o.m. op die manier meekrijgen.

Mijnheer de minister, ik heb nog een bijkomende vraag. U stelt een brief te zullen sturen naar de erkende instantie van het katholiek onderwijs. Waarom doet u dat ook niet naar de erkende instanties van alle erkende godsdiensten?

Als ik lees dat die man ook nog verwijst naar Allah en de Koran, kan ik mij voorstellen dat er net zo goed redenen voorhanden zijn om ook een brief te sturen naar de erkende instantie van de islamgodsdienst en niet alleen naar de instantie van het katholiek onderwijs.

Minister Frank Vandenbroucke: Er wordt in het interview verwezen naar de katholieke godsdienst. Bovendien weet men niet met zekerheid wat de betrokken adjunct-directeur precies heeft willen zeggen. Er wordt verwezen naar de leraren godsdienst in het katholiek onderwijs.

Ik wil er geen grote zaak van maken, maar wens wel het parlement ter wille te zijn. Ik zal naar de erkende instantie van het betrokken net schrijven om te vragen hoe zij daarmee omgaan. Ik ben echter niet van plan om plotse-ling alle netten daarover te ondervragen. Dat lijkt mij niet de juiste optie.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik dank de minister voor zijn antwoord.

Ik had graag nog een verduidelijking gegeven voor de collega's van de CD&V-fractie. Ik ben uiteraard ook een voorstander van een kritische opvoeding van onze jongeren in de scholen. We mogen niet uit het oog verliezen dat het hier gaat om een boek dat de evolutietheorie de schuld geeft van de Holocaust en van de aanslagen op 11 september. Ik denk niet dat onze kinderen dat als kritische toets moeten meekrijgen in het basisonderwijs.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de stand van zaken met betrekking tot de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, op 5 juli 2006 keurde het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet goed inzake de inhaalbeweging voor onderwijsinfrastructuur, het zogenaamde DBFM-decreet. Bij de regeringsvorming in 2004 was dit ook een heel belangrijk thema en er werd toen gekozen voor een tweeledig spoor, enerzijds voor een verhoging van de reguliere middelen en anderzijds voor een pps-formule.

Op 24 november 2006 bekrachtigde de Vlaamse Regering de selectie en de rangschikking van de scholenbouwprojecten die voorgesteld werden door de adviescommissie. In het persbericht van de minister lezen we

dat 211 projecten werden goedgekeurd en dat tussen 2007 en 2011 vermoedelijk de uitvoering zou volgen. Uiteraard moest eerst nog de DBFM-vennootschap opgericht worden.

In de procedure waren twee elementen belangrijk. In een eerste fase was dat de begeleiding van de kandidaten die in aanmerking komen om een offerte in te dienen, in een tweede fase de selectie van de private partner. Op 30 maart 2007 heeft de Vlaamse Regering haar goedkeuring gegeven aan het advies van de adviescommissie en aan het voorstel van AGION om vier financiële groepen te weerhouden.

Drie maanden later en een jaar na de goedkeuring van het decreet, wil ik vragen naar de stand van zaken in deze procedure.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Geachte collega's, we hebben in maart van dit jaar de eerste fase afgerond van een selectie van een private partner om met de overheid geld te mobiliseren, scholen te bouwen en scholen te onderhouden op grote schaal. Die selectie heeft geleid tot een aantal mogelijke kandidaten om een rol te spelen. Er moest nog een tweede fase komen, een 'bestek tweede fase'. Dat is een uitermate lijvig en complex dossier waarbij we zeer in detail proberen te omschrijven wat we verwachten van een private partner die zich engageert in scholen bouwen.

Bestek tweede fase is bijna afgerond. We hebben er de voorbije maanden hard aan gewerkt met AGION, met de selectiecommissie onder leiding van Jan Adé, met het departement Onderwijs en externe deskundigen. Ik hoop dat we dat bestek tweede fase zeer binnenkort op de regering kunnen bespreken en afronden zodat we kunnen overgaan tot de selectie van één definitieve private partner. Wanneer dat precies zal gebeuren, durf ik niet zeggen, maar ik hoop dat we de vennootschap die we met die uitverkoren partner oprichten, kunnen oprichten tegen het einde van dit jaar zodat we in 2008 kunnen starten met een operationeel bouwprogramma. Ik zeg u dat wel met enige voorzichtigheid. Ik hoop dus aan het einde van dit kalenderjaar de DBFM-vennootschap te kunnen oprichten.

We hebben er heel wat voorbereidend werk voor nodig gehad, maar het is dan ook een gigantisch programma. We gaan het grootste bouwprogramma tot stand brengen sinds de defederalisering van het onderwijs in 1988. We moeten er dus wel voor zorgen dat het heel goed in elkaar zit, want we willen natuurlijk garanties over de verhouding tussen de kwaliteit en de prijs. U weet dat we bovendien scholen willen bouwen die bijzonder energiezuinig zijn, de zogenaamde scholen

die beantwoorden aan de passiefhuisstandaard, wat nog een beetje experimenteel is. Bovendien willen we voor scholen waarvan de bouwaanvraag binnenkomt na 1 januari 2008, een bijzonder strenge energieprestatiestandaard invoeren, de E70. Daar gaan we ook nog decretaal werk voor moeten doen.

Mijnheer De Meyer, u kent de sector goed, dus ik moet u er niet van overtuigen dat het een zeer ingewikkeld en zeer ambitieus verhaal is. Om het goed te doen, bereiden we dat grondig voor.

Ik ga ervan uit dat we dat eerstdaags binnen de Vlaamse Regering afronden, zodat we de vennootschap tegen het einde van 2007 kunnen oprichten.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister, als ik u goed begrepen heb, leven we met veel hoop. Het is voor de onderwijssector van uitzonderlijk groot belang, want ik denk dat we hier voor het belangrijkste onderwijsdossier staan van deze legislatuur.

Collega's, ik denk ook dat het heel belangrijk is dat het parlement heel regelmatig geïnformeerd wordt over de vooruitgang in dit zeer belangrijke dossier. Wie OESO-rapporten leest of heel regelmatig contact heeft met het onderwijsveld, weet dat de implementatie van kapitaal van belang is voor de scholen.

Mijnheer de minister, ik hoop, samen met u, dat in 2008 effectief gestart kan worden met deze krachtdadige inhaalbeweging, zodat in deze legislatuur nog nieuwe schoolgebouwen geopend kunnen worden, om op deze wijze de achterstand die Vlaanderen heeft voor schoolgebouwen weg te werken.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de minister, mijnheer De Meyer, u hebt allebei gelijk dat dit waarschijnlijk het belangrijkste dossier van deze legislatuur is voor het onderwijslandschap.

Mijnheer de minister, hebt u er zicht op of de diensten van de Vlaamse Bouwmeester gelijke tred kunnen houden met het aantal ingediende dossiers? Hebt u hierover informatie?

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer De Cock, op de vraag of de diensten van de Vlaamse Bouwmeester gelijke tred kunnen houden, durf ik niet zomaar antwoorden. We hebben alleszins geprobeerd om een goede constructieve samenwerking, tussen schoolbesturen die geïnteresseerd zijn in de diensten van de bouwmeester en de bouwmeester, mogelijk te maken. We voorzien de bouwmeester daarvoor ook van enige middelen.

Volgende vrijdag spreek ik nog op een studiedag die wordt georganiseerd door de Vlaamse Bouwmeester, over passiefhuisstandaarden. Er is dus voortdurend

samenwerking met de bouwmeester. Ik ga ervan uit dat de diensten van de bouwmeester voldoende uitgerust zijn met mensen en middelen om in te gaan op vragen van schoolbesturen. Ik vind het ook heel belangrijk voor de kwaliteit van dit verhaal dat de bouwmeester hier een rol speelt. Heel precies durf ik niet te antwoorden, dus ik zal dat verifiëren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Van Malderen, Dirk De Cock en Louis Bril, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Jan Peumans betreffende de subsidiëring van kenniscentra voor innovatie – 1196 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie betreffende de subsidiëring van kenniscentra voor innovatie. De bespreking is geopend.

De heer Laurys, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Van Goethem, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Collega's, het wetenschaps- en innovatiebeleid is wezenlijk voor Vlaanderen. De sturing daarvan door de overheid moet vooral faciliterend en ondersteunend werken. We beschikken over een ruim en veelzijdig innovatie-instrumentarium. De kenniscentra behoren daartoe.

Op voorzet van het Rekenhof heeft onze commissie onderzocht of het tot stand komen van die kenniscentra al dan niet leidt tot een gelijke transparante toegang en tot een correcte financiering, sturing en opvolging. De aanbevelingen van het Rekenhof worden mee door de commissie onderschreven. Via het voorstel van resolutie willen we de minister vragen om daar kordaat en snel werk van te maken.

We hebben het oorspronkelijke voorstel van resolutie enigszins aangepast en erin opgenomen dat we ons als Vlaams Parlement voornemen om het Rekenhof een voortgangsaudit te laten uitvoeren over het instrument kenniscentrum. Dat is de bedoeling van het voorstel van resolutie, dat op een gepast ogenblik komt en het voorbereidende werk onderschrijft dat door het Rekenhof is gebeurd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Bart Martens, mevrouw Joke Schauvliege en de heren Karlos Callens en Jos Bex betreffende de structuur, effectiviteit en financiële verrichtingen van de vzw KINT – 1226 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie betreffende de structuur, effectiviteit en financiële verrichtingen van de vzw KINT. De bespreking is geopend.

Mevrouw Rombouts, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: De heer van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, collega's, als men de vraag zou stellen of het normaal is dat uitgaven die met belastinggeld worden bekostigd, geregeld geëvalueerd moeten worden, zullen de meesten onder u die vraag positief beantwoorden. Het ligt zo voor de hand dat dit geen verdere toelichting behoeft.

Als de vraag gesteld wordt of dat ook geldt voor allerlei instellingen die van of met overheidsmiddelen leven, dan ben ik er niet zo zeker meer van dat die vraag unisono positief zal worden beantwoord. Er beginnen dan immers andere factoren mee te spelen, persoonlijke of ideologische bijvoorbeeld, of het feit dat er een kroontje aan de instelling is verbonden. Die factoren maken dat men sommige instellingen wil ontzien. Voor ons staat het buiten kijf dat dat het geval is voor de vzw KINT, een instelling die blijkbaar in stand moet worden gehouden, niet omdat ze zo waardevol of nuttig zou zijn, niet omdat ze onvervangbaar is, maar louter en alleen omwille van het feit dat de voorzitter van het KINT is wie hij is.

Als ik het voorstel van resolutie van de collega's van de meerderheid lees en de toelichting die erbij is gegeven in de commissie, dan kan ik niet anders dan me afvragen waarover minister-president Peeters zich in december vorig jaar druk heeft gemaakt in verband met de vzw KINT. Het lijkt alsof er niets aan de hand is. Het lijkt

wel dat het KINT puik werk levert, en dat het geld goed is besteed. Men zou zich warempel afvragen waarom er door de regering een aantal maanden geleden is beslist om opnieuw te onderhandelen over de werkingssubsidie.

Ik vind dat eerlijk gezegd eigenaardig. De indieners van de meerderheidsresolutie hebben de doorlichting van de administratie en van het Rekenhof blijkbaar door een andere bril gelezen dan wij, zoveel is duidelijk. Wij hebben gelezen en onthouden uit die twee doorlichtingen dat er geen financiële onregelmatigheden zijn vastgesteld, weliswaar na 2004, want de periode daarvoor is spijtig genoeg niet onderzocht. Maar voor het overige kon de precieze aanwending van de Vlaamse subsidie niet worden achterhaald omdat alle inkomsten in één grote pot terechtkomen. Verder wordt de controle door het departement op de subsidieaanvraag bemoeilijkt doordat de vzw na afloop van een werkjaar niet rapporteert over de reële financiële uitvoering van elk project afzonderlijk. Ten slotte oefent het departement veeleer een formele en beperkte controle uit op de verantwoordingsstukken van het KINT. Daardoor schrijft de regering in feite jaarlijks een blanco cheque uit. Dat belet de indieners van de meerderheidsresolutie niet om te beweren dat de subsidies voor hun doel worden aangewend.

Voor het overige heeft het Rekenhof ook nog vragen bij de juistheid van de cijfers die moeten aantonen dat er een verhoging is van de projectgebonden kosten ten opzichte van de endogene kosten, de werkingskosten dus. Toch gaat de meerderheid ervan uit dat die verhoging wel degelijk een feit is.

Wij hebben bovendien ook gelezen en onthouden dat de wetenschappelijke projecten een aanvaardbaar niveau hebben, wat al wat milder klinkt dan de commentaar uit de hoek van de BBL, maar wat de heer Matthijs in de commissie als positief tot uitermate positief interpreteerde. Dat blijkt trouwens ook uit de tekst van het voorstel van resolutie. Wij lezen 'aanvaardbaar' als een wat voorzichtige formulering van de administratie die veeleer aangeeft dat de kwaliteit van de projecten amper voldoet. Dat blijkt trouwens ook uit de beoordeling van de individuele wetenschappelijke projecten, een beoordeling die moeilijk onverdeeld positief kan worden genoemd.

Ik zal ze hier niet allemaal opsommen, maar verwijs naar de voorbeelden die ik in de commissie heb vermeld en die u in het verslag kunt terugvinden, net als in het rapport van het departement.

In dat rapport wordt overigens duidelijk de vraag gesteld of een aantal projecten niet beter door andere instellingen zouden worden overgenomen. Ten slotte worden er ook opmerkingen geformuleerd bij de lange duurtijd van de projecten en bij het gebrek aan nazorg

– heel wat van die projecten zijn dus eigenlijk een stille dood gestorven, zonder dat er iets mee is gebeurd – en de beperkte verspreiding van de resultaten. Dat lijkt me een niet geringe kritiek, maar toch moet er volgens de meerderheid niet veel anders gebeuren dan het opstellen van een subsidiereglement dat verscheidene voorwaarden behelst, en het erop aandringen dat evaluatierapporten voortaan wel een financieel verslag zouden bevatten. Ook verzoekt ze KINT vriendelijk een intergewestelijk discussieplatform op te richten om de standpuntbepaling over het internationale milieubeleid en de omzetting daarvan te coördineren.

Dat laatste is merkwaardig. Ondertussen heeft de Vlaamse Regering immers beslist zich terug te trekken uit zowel de raad van bestuur als de algemene vergadering van de vzw. Dat is in tegenspraak met dat concept van een intergewestelijk discussieplatform. Ook houden het Coördinatiecomité Internationaal Milieubeleid en de interministeriële conferenties Leefmilieu zich op dit ogenblik al bezig met de Belgische standpuntbepaling op internationale fora. KINT zou dat dan moeten aanvullen, maar dat is natuurlijk om overlappingsen vragen.

Ook de andere opdrachten die aan KINT worden toegevoegd, lijken ons trouwens niet of niet voldoende essentieel om een subsidiëring en medewerking in stand te houden. Wij geloven inderdaad niet dat Vlaanderen zit te wachten op de conclusies van wetenschappelijke congressen en overlegvergaderingen omdat de prins daaraan zou hebben deelgenomen of die door zijn toedoen zouden zijn georganiseerd. We geloven niet dat het veel verschil uitmaakt of de prins al dan niet deelneemt aan vergaderingen van deskundigen. We vinden niet dat KINT absoluut nodig is om onderzoeksprojecten te bevorderen die het Vlaamse beleid ondersteunen. We vinden niet dat KINT onontbeerlijk is om overheidsopdrachten te ondersteunen inzake de milieuproblematiek in het buitenland. We zijn ervan overtuigd dat de Vlaamse overheid ook zonder de vzw KINT kan sensibiliseren en voorlichting kan verspreiden.

Geachte leden, laat ons eerlijk zijn. Het is vrij duidelijk dat er van vzw KINT, of op zijn minst van subsidies aan die instelling, geen sprake zou zijn geweest, ware het niet dat de voorzitter is wie hij is. Er was en is immers geen nood aan een dergelijke instelling. De doorlichtingen die we hebben gekregen van zowel het Rekenhof als het departement, hebben ons zeker niet kunnen overtuigen van het tegendeel. Het is dan ook onbegrijpelijk dat de kritiek die in de beide doorlichtingen tot uiting komt, van de indieners van het voorstel van resolutie is afgeleden. Het scheelt niet veel of de vorige minister van Leefmilieu wordt ervan beschuldigd te voortvarend te zijn geweest toen hij besliste de subsidies te verminderen of daartoe pogingen te doen. Ik had trouwens graag van zijn opvolgster vernomen wat de stand van zaken is van de besprekingen die ze met de minister van Financien en Begroting en de afgevaardigde van KINT zou

moeten voeren over de grootte van de werkingssubsidie, in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart. Ik zie echter dat de minister jammer genoeg niet aanwezig is.

We zijn hoe dan ook van oordeel dat een vermindering van de subsidies niet volstaat. Wat ons betreft, moeten ze worden stopgezet, of, als dat meer zou kosten dan het opbrengt, op zijn minst worden herleid tot het absolute minimum. We hebben inderdaad nooit de gevraagde duidelijkheid gekregen over de mogelijke financiële gevolgen van een eventuele totale stopzetting van die subsidies. Bovendien dringen we erop aan nu al de principiële beslissing te nemen dat zowel de basis- als de beheersovereenkomst tijdig zullen worden opgezegd, om te vermijden dat het hele boeltje nog maar eens stilzwijgend wordt verlengd.

Adellijke titels mogen dan al erfelijk zijn, onze verplichtingen tegenover het koningshuis zijn dat niet. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Tijdens de begrotingsbesprekingen eind vorig jaar werden vragen gesteld over het subsidiebedrag aan de vzw KINT, waarvan prins Laurent voorzitter is. Op 10 januari 2007 werd een actualiteitsdebat gewijd aan de vzw en de zin ervan. De toenmalige minister van Leefmilieu Peeters, de huidige minister-president, liet de vzw daarop doorlichten door het Rekenhof en door de administratie Leefmilieu, Natuur en Energie. Hierdoor kon het debat op een meer serene wijze gevoerd worden.

Het Rekenhof stelt vast dat de middelen niet voor privégebruik van de prins worden of werden aangewend. Het stelt vast dat de activiteiten van de vzw en de voorzitter aan de taakstelling van het instituut beantwoorden. Het Rekenhof stelt ook vast dat het niet duidelijk is voor welke projecten de Vlaamse middelen werden en worden aangewend, omdat zij met federale middelen en middelen van de gewesten en andere sponsors worden samengevoegd.

Het departement Leefmilieu, Natuur en Energie stelt eveneens vast dat de resultaatsrekeningen kloppen. De wetenschappelijke projecten zijn volgens onze administratie van een aanvaardbaar niveau en passen binnen de door de regering ondertekende beleidsovereenkomst. De administratie zegt ook dat de intergewestelijke projecten een meerwaarde betekenen voor Vlaanderen, onder andere door de flexibele samenwerking met en tussen de gewesten. Er wordt ook vastgesteld dat de verhouding tussen projectkosten en werkingskosten goed is: 80 percent gaat naar de projecten en iets minder dan 20 percent naar de werkingskosten.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer Matthijs, ik wil u erop attent maken dat het Rekenhof

betwijfelt of die cijfers juist zijn. Ik weet niet of u dat gelezen hebt in de doorlichting van het Rekenhof. Zij betwisten dat.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, ik ben nu bezig over de administratie. U moet luisteren.

Sinds 2006 hanteert de vzw een analytische boekhouding van de vzw's, die transparant is. CD&V is van oordeel dat het voorzitterschap van de prins, die volgens de administratie een meerwaarde biedt en zijn engagementen ruimschoots nakomt, geen argument kan zijn om de vzw anders te behandelen dan de vele andere vzw's die ook subsidies krijgen. De meerderheid vindt het niet nodig dat in het bestuur van de vzw KINT afgevaardigden van de regering zetelen. Het is wel nodig dat wanneer het Vlaamse gewest middelen toekent voor milieu-projecten, deze projecten aan bepaalde criteria voldoen en de vzw hiervan een evaluatieverslag en een financieel verslag kan uitbrengen. Het intergewestelijk discussieplatform en de intergewestelijke ervaringsuitwisseling en standpuntbepaling over milieubeleid zijn belangrijke doelen van de vzw die door mijn fractie ten volle worden ondersteund.

Daarom vraagt mijn fractie samen met de partijen van de meerderheid aan de regering om een duidelijk subsidie-reglement op te stellen met meetbare en tijdsgebonden doelstellingen in overleg met de administratie. De projecten die worden gesubsidieerd met projectsubsidies moeten kostenefficiënt zijn en een meerwaarde hebben tegenover initiatieven van andere milieu-instellingen. Dat zijn duidelijke voorwaarden die we aan de regering vragen.

We vragen de Vlaamse Regering om het KINT op te leggen dat de evaluatieverslagen een financieel verslag bevatten van de projectuitgaven en de algemene uitgaven en hieraan te koppelen wie instaat voor de financiering van de uitgaven: het gewest, het federale niveau of andere. Wij wensen dat de vzw verder haar rol speelt als discussieplatform voor de verschillende gewesten van allerlei milieumaatregelen. Tot daar het standpunt van mijn fractie en een verwoording van de resolutie van de meerderheid.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mevrouw de voorzitter, we waarderen dat de regering werk maakt van een sanering van het KINT. We zijn het in grote lijnen eens met de meerderheidsresolutie, maar niet met puntje 4. We vragen ons af of een discussieplatform op prinselijk niveau wenselijk is. Volgens ons zijn er andere organen om het overleg tussen de gewesten te organiseren. We hebben evenmin grote problemen met het ingediende amendement. Om dat aan te tonen zullen enkele leden van de N-VA-fractie zich onthouden bij de stemming.

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: Mevrouw de voorzitter, ik sluit me namens de VLD-fractie aan bij wat de heer Matthijs heeft gezegd. Ons standpunt verschilt van dat van het Vlaams Belang. Aan de andere zijde wordt voor de afschaffing gepleit. Ik begrijp dat. Wij pleiten niet voor de afschaffing, maar we hebben in het voorstel van resolutie het kader geschapen waarbinnen op een ernstige manier kan worden gewerkt, weliswaar met beperkte financiële middelen. Het gaat over veel minder middelen dan in het verleden werden toegestaan.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat de collega's aan de essentie van de zaak voorbijgaan, namelijk aan de vraag welke meerwaarde het KINT biedt en wat het voortzetten van de subsidies, zij het in verminderde vorm, rechtvaardigt. Het enige antwoord dat ik krijg, gaat over het intergewestelijke discussieplatform dat men via het KINT wenst te organiseren. Dat is in tegenspraak met de beslissing van de Vlaamse Regering om zich terug te trekken uit de raad van bestuur. Gaat men nu naast de raad van bestuur een ander platform oprichten om daar dan de discussie te voeren? Dit alles lijkt me nogal onwezenlijk. Het is nogal duidelijk dat men niet aan de instelling durft en wilt raken, wellicht uit principiële redenen, maar dat men dat dan ook gewoon zegt! (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

AANWIJZING VAN DE GEMEENSCHAPS-SENATOREN

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de aanwijzing van de gemeenschapssenatoren.

Bij brief van 29 juni 2007 heeft de griffier van de Senaat mij het aantal zetels meegedeeld die zijn toegerekend aan elke politieke formatie.

Drie mandaten komen toe aan de CD&V- en N-VA-fracties, twee mandaten aan de Vlaams Belangfractie, twee mandaten aan de VLD-Vivant-fractie, twee mandaten aan de sp.a-spirit-fractie en één mandaat aan de Groen!-fractie.

Elke fractie heeft mij een lijst gezonden met de namen van haar leden die zij aanwijst tot gemeenschaps-

senator. Die lijsten zijn ondertekend door de meerderheid van de leden van de betrokken fracties.

De lijst met de voorgedragen kandidaten werd op de banken rondgedeeld.

Aangezien het aantal kandidaten het aantal toe te wijzen mandaten niet overtreft, verklaar ik de volgende Vlaamse volksvertegenwoordigers aangewezen tot gemeenschaps-senator: mevrouw Vera Dua, mevrouw Margriet Hermans, de heer Bart Martens, mevrouw Miet Smet, mevrouw Helga Stevens, de heer Luc Van den Brande, de heer Joris Van Hauthem, de heer André Van Nieuwkerke, de heer Karim Van Overmeire en de heer Paul Wille.

Ik zal de door de fracties ondertekende voordrachtlijsten aan de griffier van de Senaat betekenen. (*Applaus*)

ONTWERP VAN DECREET houdende bevordering van een meer evenwichtige participatie van vrouwen en mannen in advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid
– 1190 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
85 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
89 leden hebben ja geantwoord;
29 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende de opheffing van artikel 76 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987
– 1191 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
117 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiessector
– 1208 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
118 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET inzake medisch verantwoorde sportbeoefening
– 1217 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
118 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Patricia Ceysens en Vera Van der Borgh, de heren Bart Caron en Tom Dehaene en de dames Helga Stevens en Elke Roex houdende wijziging van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, en houdende wijziging van het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg
– 1176 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
118 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Bart Caron, Steven Vanackere, Dany Vandebossche, Herman Schueremans en Mark Demesmaeker houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid
– 1225 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
117 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Van Malderen, Dirk De Cock en Louis Bril, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Jan Peumans betreffende de subsidiëring van kenniscentra voor innovatie
– 1196 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
112 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Bart Martens, mevrouw Joke Schauvliege en de heren Karlos Callens en Jos Bex betreffende de structuur, effectiviteit en financiële verrichtingen van de vzw KINT
– 1226 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de aangehouden stemming over amendement 1 van de heer Van Nieuwenhuysen op het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
79 leden hebben neen geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
74 leden hebben ja geantwoord;
27 leden hebben neen geantwoord;
10 leden hebben zich onthouden;

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Marnic De Meulemeester, Carl Decaluwe, Joris Vandembroucke, Bart Martens, Jan Peumans en Marc van den Abeelen tot besluit van de op 19 juni 2007 door de heer Marnic De Meulemeester in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het vergunningsbeleid van Waterwegen en Zeekanaal NV ten aanzien van woonboten – 1255 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil toch een woordje uitleg geven bij de motie over de woonboten. Eerst en vooral wil ik benadrukken dat het hier niet gaat om een fait divers dat slechts op enkele individuele gevallen van toepassing is. De problematiek van de woonboten kadert in de bredere discussie over hoe we als maatschappij omgaan met nieuwe duurzame woonvormen in een context van schaarser wordende betaalbare woonruimte. Wonen op water kan ook niet los gezien worden van de voorspellingen dat het waterpeil zal stijgen door de opwarming van de aarde. Dat is een overweging waar bijvoorbeeld in Nederland al heel veel rekening mee gehouden wordt en waar zelfs commercieel op ingespeeld wordt. Bovendien geeft het ombouwen tot woonboot een nieuwe waardevolle bestemming aan uit de vaart genomen binnenschepen.

Daarnaast moet toch wel duidelijk zijn dat het beeld dat soms wel eens opgehangen wordt van woonbootbewo-

ners als vrijbuiters die vooral voor overlast zorgen en meestal slechts tijdelijk op drijvende wrakken wonen, volkomen onjuist is. Ik heb bij de voorbereiding van dit dossier enkele woonboten bezocht en dat zijn werkelijk pareltjes van architecturale creativiteit, bewoond door mensen zoals u en ik, door jonge gezinnen, en noem maar op.

Waarover gaat het nu concreet? In Vlaanderen wordt het grootste deel van de waterwegen beheerd door Waterwegen en Zeekanaal NV, voor het Albertkanaal en de waterwegen in de provincie Limburg en de Kempen is dat nv De Scheepvaart. Het Vlaamse Gewest is meerderheidsaandeelhouder van beide vennootschappen. In tegenstelling tot de situatie bij onze noorderburen, waar wonen op water al helemaal ingeburgerd is, in de meest uiteenlopende vormen voorkomt en al sinds 1918 wettelijk geregeld is, staat de reglementering in Vlaanderen nog in haar kinderschoenen. De waterwegbeheerders hebben de voorbije jaren weliswaar een vergunningsbeleid uitgewerkt, maar de voorwaarden om een ligvergunning te krijgen, blijken in de praktijk niet altijd zo gemakkelijk uitvoerbaar. Bovendien veranderen deze voorwaarden om de haverklap, zodat er een grote rechtsonzekerheid ontstaan is voor de woonbootbewoners.

Het overleg dat daarop ontstaan is tussen de waterwegbeheerder en de woonbooteigenaars, die zich ondertussen verenigd hebben in vzw Vlaams Woonschepen, bleek weinig constructief te zijn en kwam muurvast te zitten. Ondanks twee vragen om uitleg in evenveel jaar kwam er geen schot in de zaak en hielden de problemen aan. Daarom heb ik het initiatief genomen om via een interpellatie de volledige problematiek duidelijk en gedetailleerd te schetsen en zo samen met de bevoegde minister tot een constructieve oplossing te komen, die zowel aan de verzuchtingen van de woonbooteigenaars als die van de waterwegbeheerders tegemoet komt.

De voorliggende motie is het sluitstuk van deze interpellatie en stelt vier heel concrete punten voor om de situatie te deblokken en het probleem na twee jaar eindelijk opgelost te krijgen. Ten eerste moet er een alomvattende visie uitgewerkt worden op de woonfunctie van de Vlaamse waterwegen, waarin duidelijk wordt wat de rol van de overheid is op het vlak van infrastructurele voorzieningen en nutsvoorzieningen. Momenteel is het zo dat als woonbooteigenaars duizenden euro's investeren in de aanleg van nutsvoorzieningen of andere infrastructurele werken op de kade, ze geen enkele zekerheid hebben dat ze daar lang genoeg van zullen kunnen genieten. Er is immers grote onduidelijkheid over de geldigheidsduur van de ligvergunningen en als de woonboot verplaatst moet worden, kunnen de aangelegde voorzieningen niet zomaar mee verplaatst worden.

Er moet duidelijkheid komen over de mate waarin de overheid hier als waterwegbeheerder aan tegemoet

kan komen en op welke manier ze ook de woonfunctie volwaardig opneemt in de beheersplannen voor de waterwegen.

Ten tweede moet er een constructief overleg komen tussen de waterwegbeheerder en woonbooteigenaars over de vergunningsvoorwaarden en andere bepalingen die het verkrijgen van een ligplaats regelen. Het opleggen van regels voor deze specifieke woonvorm is immers aan enkele praktische beperkingen onderhevig.

Aangezien het gaat om een relatief recent fenomeen, is er nog niet genoeg expertise bij de overheid aanwezig om het effect van bepaalde maatregelen ten volle te kunnen inschatten. Samenwerking op dit vlak met de woonbooteigenaars zelf, via de vzw waarin ze zich verenigd hebben en waarbinnen ze ook zelf expertise opbouwen, is dan ook aangewezen.

Ik geef graag een voorbeeld ter illustratie van soms absurde situaties die door het gebrek aan overleg ontstaan. Woonboten zijn vanaf 2008 verplicht om hun afvalwater te zuiveren voor het wordt geloosd in de waterweg. Voor een waterzuiveringssysteem is er in vele gevallen echter geen plaats aan boord van het schip zelf. Momenteel zijn er wel systemen in ontwikkeling die bestaan uit een opslagtank die onder een vlot achter het schip bevestigd wordt en een volledig waterzuiveringssysteem bevat. Dit is een volwaardige, maar meestal de enige manier om aan de lozingsnormen te voldoen.

Het absurde bestaat er dan in dat deze vloten niet achter het schip in het water geplaatst mogen worden omwille van een verbod op bijbootjes, niet alleen naast maar ook voor en achter het schip. Zolang deze de scheepvaart niet hinderen, zou dit nochtans geen probleem mogen vormen. Ik kan tientallen voorbeelden noemen van praktische problemen die mits structureel overleg gemakkelijk kunnen worden vermeden zonder daarom afbreuk te doen aan de doelstellingen van de waterwegbeheerder.

Ten derde moet een studie gemaakt worden van de mate waarin woonbooteigenaars aansprakelijk gesteld kunnen worden voor mogelijke schade en de manier waarop deze risico's zich verhouden tot de dekking door de verplichte verzekering. Momenteel is het immers zo dat, als voorwaarde voor een vergunning, complementair aan de verzekering een waarborg geëist wordt van 5000 euro. Het hoeft geen betoog dat dit een zware financiële last betekent voor de woonbooteigenaars, terwijl het maar de vraag is of deze waarborg in de praktijk effectief het risico opvangt dat de waterwegbeheerder mogelijk loopt.

Daarom wordt ook gevraagd om alternatieven voor de waarborgverplichting te onderzoeken, voor het geval een verzekering op zich niet zou volstaan. Een suggestie in die richting werd eerder al gedaan door toenmalig volksvertegenwoordiger, de heer Gilbert Van Baelen.

Hij stelde voor om een globale verzekering te laten afsluiten door de waterwegbeheerder zelf, die de premies dan zou doorrekenen aan de vergunningshouders.

De discussie over de waarborgverplichting werd tot nu toe vooral gekenmerkt door juridische en technische onduidelijkheden die enkel tot een welles-nietespelletje geleid hebben. Zodra dit aspect duidelijk wordt uitgeklaard door een studie, kan men op een objectieve manier ook dit probleem oplossen. Ik wil er dan ook op aandringen dat de Vlaamse Regering snel werkt maakt van de studie en ook het Vlaams Parlement informeert over de resultaten ervan.

Ten vierde, bij het uitwerken van subsidieprogramma's voor ecologisch duurzame investeringen zoals zonne-energie en waterzuivering, moet discriminatie worden vermeden tussen woonboten en conventionele woningen. Vooral het feit dat schepen juridisch gekwalificeerd worden als roerende goederen, heeft momenteel tot gevolg dat woonbooteigenaars geen aanspraak kunnen maken op deze subsidies. Hiermee moet in de toekomst rekening gehouden worden door ook woonboten als een volwaardige woning te beschouwen. Bovendien wil ik erop aandringen om ook de huidige subsidieregelingen in die zin aan te passen.

Mevrouw de voorzitter, collega's, ik hoop dat met deze motie de patstelling doorbroken wordt en er eindelijk op basis van een constructieve communicatie tussen de verschillende betrokken partijen een oplossing volgt die tegemoetkomt aan de wederzijdse bekommernissen. Wonen op het water moet als een volwaardige manier van huisvesting worden beschouwd. Ik hoop dan ook dat met de steun van deze plenaire vergadering deze motie een duidelijk politiek signaal daartoe mag vormen. Immers, niet elke Vlaming wordt geboren met een baksteen in de maag. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mevrouw de voorzitter, ik heb daar eigenlijk heel weinig aan toe te voegen. (*Gelach*)

Ik wil wel kort een stemverklaring geven. Ik sluit me volledig aan bij wat de vorige spreker heeft gezegd. Ik wil er ook op wijzen dat het probleem ligt bij onze administratie. Als we deze motie allemaal enthousiast en met overtuiging goedkeuren, dan hoop ik dat de mensen op woonboten eindelijk rechtszekerheid krijgen.

Mijnheer De Meulemeester, ik dank u. We staan volledig achter de motie.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de voorzitter, ik ben het niet eens met de benadering van

de heer De Meulemeester als zouden alle bewoners van woonboten voor die optie kiezen wegens de klimaatwijziging en de stijging van de zeewaterspiegel. (*Rumoer*)

Dat leek toch zo uit de inleiding.

De heer Marnic De Meulemeester: Dat heb ik niet gezegd.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer De Meulemeester, we steunen wel deze motie. We hebben ook zelf een motie ingediend, waarin we vragen toch te zorgen voor één Vlaams aanspreekpunt waar de woonbooteigenaars terecht kunnen. We vragen ook dat er een degelijk woonbootbeleid wordt uitgewerkt, dat er voldoende ligplaatsen worden aangeboden en dat vooral gestreefd wordt naar eenvormigheid van de ligprijzen.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
112 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Pieter Huybrechts, Jan Penris, Freddy Van Gaever en mevrouw Marleen Van den Eynde tot besluit van de op 19 juni 2007 door de heer Marnic De Meulemeester in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het vergunningsbeleid van Waterwegen en Zee-kanaal NV ten aanzien van woonboten – 1254 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
28 leden hebben ja geantwoord;
77 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op dinsdag 10 juli 2007 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.20 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hautem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Kurt De Loor, Patrick Janssens, Marie-Rose Morel: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Marc Cordeel, Patrick De Klerck.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Rudi Daems, Dirk De Cock, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Dirk de Kort, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc

Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

---

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Gino De Craemer, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Dirk de Kort, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

---

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Gino De Craemer, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Dirk de Kort, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman

Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

---

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Gino De Craemer, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Dirk de Kort, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

---

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Dirk de Kort, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van

Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

---

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Dirk de Kort, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stem:

Christian Van Eyken

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Dirk de Kort, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen,

Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

---

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Rudi Daems, Dirk De Cock, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Dirk de Kort, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Gino De Craemer, Mark Demesmaeker, Jan Loones, Johan Sauwens, Jurgen Verstrepen

---

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Dirk De Cock, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Dirk de Kort, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Leo

Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Mark Demesmaeker, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jan Loones, Johan Sauwens, Jos Stassen, Jef Tavernier, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels

---

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Dirk de Kort, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

---

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Dirk De Cock, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Dirk de Kort, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga

Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

---

